

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

9. marts 2018

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 22. til den 23. juni 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 235 af 20.7.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden den 28. juni 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 243 af 27.7.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Torsdag den 23. juni 2016

2018/C 091/01	Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om massakrerne i det østlige Congo (2016/2770(RSP))	2
---------------	---	---

2018/C 091/02	Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om opfølgning på strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) (2015/2281(INI))	6
---------------	--	---

2018/C 091/03	Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om statusrapporten om vedvarende energi (2016/2041(INI))	16
---------------	--	----

2018/C 091/04	Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om rapport om gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU) (2015/2232(INI))	28
---------------	--	----

Tirsdag den 28. juni 2016

2018/C 091/05	Europa-Parlamentets beslutning af 28. juni 2016 om afgørelsen om at forlade EU som følge af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige (2016/2800(RSP))	40
---------------	---	----

III Forberedende retsakter

EUROPA-PARLAMENTET

Torsdag den 23. juni 2016

2018/C 091/06	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side om en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik om de generelle principper for Den Libanesiske Republiks deltagelse i EU-programmer (16136/2014 — C8-0044/2015 — 2014/0110(NLE))	42
2018/C 091/07	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union (13349/2014 — C8-0095/2015 — 2007/0078(NLE))	43
2018/C 091/08	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (13395/2014 — C8-0170/2015 — 2008/0027(NLE))	44
2018/C 091/09	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af ændringsprotokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF (COM(2016)0201 — C8-0157/2016 — 2016/0109(NLE))	45
2018/C 091/10	Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Belgien — EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery) (COM(2016)0242 — C8-0170/2016 — 2016/2074(BUD))	46
2018/C 091/11	P8_TA(2016)0286 Flerårig genopretningsplan for almindelig tun ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 302/2009 (COM(2015)0180 — C8-0118/2015 — 2015/0096(COD)) P8_TC1-COD(2015)0096 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009	51

2018/C 091/12

P8_TA(2016)0287

Flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestanden i Østersøen og fiskeri af disse bestande ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestanden i Østersøen og fiskeri af disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (COM(2014)0614 — C8-0174/2014 — 2014/0285(COD))

P8_TC1-COD(2014)0285

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om en flerårig plan for torske-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 .

52

2018/C 091/13

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Rådets forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller (COM(2016)0106 — C8-0127/2016 — 2016/0059(CNS))

53

2018/C 091/14

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Rådets forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber (COM(2016)0107 — C8-0128/2016 — 2016/0060(CNS))

54

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- *** godkendelsesprocedure
- ***I almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure beror på retsgrundlaget i den foreslåede retsakt)

Parlamentets ændringer:

Ny tekst markeres med ***fede typer og kursiv***. Udeladelser markeres med symbolet ¶ eller ved udstregning. Erstatning af tekst angives ved markering af den nye tekst i ***fede typer og kursiv*** og ved udeladelse eller udstregning af den tekst, der er erstattet af en ny.

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2016-2017

Mødeperioden fra den 22. til den 23. juni 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 235 af 20.7.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Mødeperioden den 28. juni 2016

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 243 af 27.7.2017.

VEDTAGNE TEKSTER

Torsdag den 23. juni 2016

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0290

Massakrer i det østlige Congo

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om massakrerne i det østlige Congo (2016/2770(RSP))

(2018/C 091/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Demokratiske Republik Congo (DRC), navnlig beslutningerne af 10. marts 2016 ⁽¹⁾ og 9. juli 2015 ⁽²⁾,
- der henviser til beslutningen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU af 15. juni 2016 om situationen forud for valget og sikkerhedssituation i DRC,
- der henviser til redegørelserne fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og hendes talsperson om situationen i Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til erklæringerne fra EU-delegationen til Den Demokratiske Republik Congo om menneskerettigheds-situationen i landet,
- der henviser til Rådets konklusioner af 23. maj 2016 om Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettighederne og demokrati i verden i 2014, som blev vedtaget af Rådet den 22. juni 2015,
- der henviser til det åbne brev, som civilsamfundsgrupper i territorierne Beni, Butembo og Lubero sendte til præsidenten for Den Demokratiske Republik Congo den 14. maj 2016,
- der henviser til Nairobi-erklæringerne fra december 2013,
- der henviser til rammeaftalen om fred, sikkerhed og samarbejde for Den Demokratiske Republik Congo og regionen, der blev undertegnet i Addis Abeba i februar 2013,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolutioner om DRC, navnlig resolution 2198 (2015) om fornyelse af sanktionsordningen mod DRC og ekspertgruppens mandat og resolution 2277 (2016), der forlængede mandatet for FN's stabiliseringsmission i DRC (MONUSCO) med et år,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0085.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0278.

Torsdag den 23. juni 2016

- der henviser til rapporten af 23. maj 2016 fra FN's ekspertgruppe om DRC,
- der henviser til årsberetningen af 27. juli 2015 fra FN's højkommisær for menneskerettigheder om menneskeret-tighedssituationen og de aktiviteter, der gennemføres af FN's fælles kontor for menneskerettigheder i Den Demokratiske Republik Congo,
- der henviser til de afgørelser og kendelser, der er afsagt af Den Internationale Domstol,
- der henviser til den fælles pressemeddelelse, som blev udsendt den 2. september 2015 af gruppen af internationale udsendinge og repræsentanter for De Store Søers Område i Afrika om valget i DRC,
- der henviser til erklæringen af 9. november 2015 fra formanden for FN's Sikkerhedsråd om situationen i DRC,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 9. marts 2016 om FN's stabiliseringsmission i DRC og gennemførelsen af rammen for fred, sikkerhed og samarbejde for DRC og regionen,
- der henviser til den reviderede Cotonou-partnerskabsaftale,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra juni 1981,
- der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
- der henviser til den congolesiske forfatning af 18. februar 2006,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at sikkerhedssituationen i Den Demokratiske Republik Congo fortsat forværres i den nordøstlige del af landet, hvor et væld af væbnede grupper stadig er aktive, hvor der er talrige indberetninger om massakrer, om væbnede gruppers rekruttering og brug af børn samt om udbredt seksuel og kønsbaseret vold;
- B. der henviser til, at mere end 1 160 mennesker er blevet dræbt på brutal vis, over 1 470 mennesker er forsvundet, mange huse, hospitaler og skoler er blevet brændt ned, og mange kvinder, mænd og børn er blevet ofre for seksuel vold i perioden fra oktober 2014 til maj 2016 i territorierne Beni, Lubero og Butembo;
- C. der henviser til, at mange landsbyer i disse territorier nu er besat af væbnede grupper;
- D. der henviser til, at der gives udtryk for voksende utilfredshed med den congolesiske regerings passivitet og tavshed over for disse grusomheder, som angiveligt begås af både væbnede oprørsgrupper og statslige militære styrker;
- E. der henviser til, at der er begået ekstremt voldelige forbrydelser, i nogle tilfælde meget tæt på den nationale hærs (FARDC's) positioner og FN's fredsbevarende mission i Den Demokratiske Republik Congos (MONUSCO's) baser;
- F. der henviser til, at disse massakrer er blevet mødt med ligegyldighed af det internationale samfund og med tavshed i medierne;
- G. der henviser til, at DRC's præsident ifølge forfatningen er betroet hvervet som garant for national integritet, national uafhængighed, sikkerhed for personer og ejendele samt for, at landets institutioner fungerer i overensstemmelse med reglerne, og er øverstkommanderende for landets væbnede styrker;
- H. der henviser til, at de politiske spændinger er stærke i DRC som følge af, at præsident Kabila, der har været ved magten siden 2001, i henhold til forfatningen skal træde tilbage den 20. december 2016, men endnu ikke har erklæret, at han vil gøre det;
- I. der henviser til, at den congolesiske hær og MONUSCO er til stede i regionen for at fastholde stabiliteten, bekæmpe væbnede grupper og beskytte civilbefolkningen;
- J. der henviser til, at MONUSCO's mandat er blevet fornyet og forstærket;

Torsdag den 23. juni 2016

- K. der henviser til, at det faktum, at det i vid udstrækning ikke er lykkedes at retsforfølge de ansvarlige for menneskerettighedskrænkelser, har resulteret i, at straffrihedsstemningen understøttes, og der begås nye forbrydelser;
- L. der henviser til, at en væsentlig udfordring med hensyn til at skabe fred har været DRC's tøvende indsats for at få demobiliseret tusindvis af oprørskrigere, enten ved at indrullere dem i den nationale hær eller ved at lade deres overgang til det civile liv;
- M. der henviser til, at humanitære aktører vurderer, at 7,5 millioner mennesker aktuelt har behov for bistand; der henviser til, at den igangværende konflikt og de militære operationer desuden er årsag til, at 1,5 millioner mennesker er internt fordrevet, og 400 000 har været tvunget til at flygte fra landet;
- N. der henviser til, at FN's Humanitære Koordinationskontor (OCHA) har berettet om en stigning i antallet af bortførelser af og angreb på nødhjælpsarbejdere og konvojer, hvilket har tvunget humanitære organisationer til at forsinke leveringen af nødhjælp og afbryde deres aktiviteter;
- O. der henviser til, at massakrerne i det østlige Congo er resultatet af forbindelserne mellem regional og national politik, instrumentalisering af etniske spændinger og udnyttelse af ressourcer;
1. giver udtryk for dyb bekymring over optrapningen af volden og den alarmerende humanitære situation, der hele tiden forværres, i DRC, som navnlig skyldes de væbnede konflikter i de østlige provinser, som nu har været i gang i mere end 20 år; beklager dybt tabene af menneskeliv og udtrykker sin medfølelse med befolkningen i DRC;
 2. gentager sin opfordring til alle parter i konflikten om omgående at bringe volden til ophør, nedlægge våbnene og frigive alle børn fra deres geledder og fremme dialog med henblik på en fredelig og holdbar løsning af konflikten; opfordrer navnlig til en hurtig og aktiv genoptagelse af samarbejdet mellem MONUSCU og Den Demokratiske Republik Congos væbnede styrker (FARDC) på grundlag af den aftale om militært samarbejde, der blev undertegnet den 28. januar 2016 i Kinshasa med henblik på at genetablere og konsolidere fred og sikkerhed både i det østlige område og i landet som helhed;
 3. minder om, at neutralisering af alle væbnede grupper i regionen vil bidrage kraftigt til fred og stabilitet, og opfordrer DRC's regering til at gøre dette til en prioritet og genoprette sikkerheden for alle landets borgere og stabiliteten i territorierne Beni, Lubero og Butembo;
 4. kræver, at det internationale samfund hurtigst muligt iværksætter en grundig, uafhængig og gennemsigtig undersøgelse af massakrerne, i hvilken DRC's regering og MONUSCU samarbejder fuldt ud; anmoder om et hastemøde i gruppen af internationale udsendinge og repræsentanter for De Store Søers Område i Afrika vedrørende valget i DRC med henblik på at træffe passende foranstaltninger i denne henseende, f.eks. at mobilisere FN's Sikkerhedsråd;
 5. fastholder, at denne situation ikke bør forhindre, at der afholdes valg i henhold til forfatningen; understreger, at en vellykket og rettidig afholdelse af valget er afgørende for stabiliteten og udviklingen i landet på lang sigt;
 6. opfordrer anklagemyndigheden ved Den Internationale Straffedomstol (ICC) til at indsamle oplysninger og undersøge overgrebene med henblik på at fastslå, om en ICC-efterforskning af de påståede forbrydelser i Beni-området er påkrævet;
 7. gentager, at der ikke kan være straffrihed for gerningsmænd til menneskerettighedskrænkelser, krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og seksuel vold mod kvinder og piger eller for dem, der er ansvarlige for rekruttering af børnesoldater; understreger, at de ansvarlige for alle sådanne forbrydelser skal anmeldes, identificeres, retsforfølges og straffes i henhold til national og international strafferet;

Torsdag den 23. juni 2016

8. anmoder om, at der udarbejdes og offentliggøres en evalueringsrapport om MONUSCO's aktiviteter; glæder sig over FN's Sikkerhedsråds resolution 2277 (2016), der fornyer MONUSCO's mandat og styrker dens kompetencer for så vidt angår beskyttelsen af civile og menneskerettighederne, inklusive kønsbaseret vold og vold mod børn;
 9. opfordrer indtrængende MONUSCO til at gøre fuldt brug af dette mandat til at beskytte civilbefolkningen gennem sin »styrketransformation« for at sikre, at det vil kunne udøve større operationel kapacitet til at beskytte civile ved hjælp af mekanismer til hurtig indsats og luftrekognoscering i det østlige Congo, herunder via patruljer og mobile operationsbaser;
 10. opfordrer AU og EU til at sikre en permanent politisk dialog mellem landene i De Store Søers Område for at forhindre yderligere destabilisering; beklager, at der kun er gjort begrænsede fremskridt i gennemførelsen af rammeaftalen om fred, sikkerhed og samarbejde fra februar 2013 og opfordrer alle parter til at bidrage aktivt til stabiliseringsbestræbelserne;
 11. fastholder, at civilsamfundet skal inddrages i enhver aktion for at beskytte civile og løse konflikterne, og at menneskerettighedsforkæmpere skal beskyttes og gives en platform af DRC's regering og af det internationale samfund;
 12. anerkender de bestræbelser, som de congolesiske myndigheder har gjort i kampen mod straffrihed og forebyggelse af seksuel vold og vold mod børn, men mener, at fremskridtene fortsat er langsomme;
 13. minder EU om, at der skal være sammenhæng mellem dets politikker, herunder handelen med våben og råstoffer, og at forhandlingerne om aftaler i regionen skal fremme fred, stabilitet, udvikling og menneskerettigheder;
 14. opfordrer EU til at overveje at indføre målrettede sanktioner, herunder indrejseforbud og infrysning af aktiver, mod de ansvarlige for massakrerne i det østlige Congo og de voldelige angreb i DRC for at bidrage til at forhindre yderligere vold;
 15. opfordrer EU og dets medlemsstater til at opretholde deres bistand til befolkningen i Den Demokratiske Republik Congo med henblik på at forbedre levevilkårene for de mest udsatte dele af befolkningen, navnlig de internt fordrevne;
 16. fordømmer alle angreb på humanitære aktører og forhindringer for den humanitære bistand; opfordrer indtrængende alle parter i konflikten til at respektere humanitære aktørers uafhængighed, neutralitet og upartiskhed;
 17. bekræfter på ny, at virksomheders aktiviteter skal overholde de internationale menneskerettighedsstandarder fuldt ud; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre, at virksomheder under deres nationale jurisdiktion ikke tilsidesætter menneskerettighederne og de internationale standarder, der er knyttet til deres aktiviteter i tredjelande;
 18. bifalder de congolesiske myndigheders bestræbelser på at gennemføre den lovgivning, der forbyder handel med og forarbejdning af mineraler i områder, hvor der foregår ulovlig udvinding, såsom områder kontrolleret af væbnede grupper; opfordrer de congolesiske myndigheder til at forstærke gennemførelsen af lovgivningen og muliggøre en grundigere kontrol med minedriftsaftaler og med misbruget af minedriftsindtægter; opfordrer EU til at støtte DRC's indsats i denne henseende gennem dets politikker for udviklingssamarbejde; glæder sig over den nyligt indgåede europæiske aftale om obligatoriske due diligence-kontroller af leverandører af konfliktmineraler som et første skridt til at gøre noget ved europæiske virksomheders ansvar på dette felt, og opfordrer indtrængende EU til at omsætte denne aftale i ambitiøs lovgivning, der kan vedtages hurtigt;
 19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/ Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Den Afrikanske Union, AVS-EU-Ministerrådet, FN's generalsekretær, FN's Menneskerettighedsråd samt præsidenten, premierministeren og parlamentet i Den Demokratiske Republik Congo.
-

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0291

Opfølgning på strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020)

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om opfølgning på strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) (2015/2281(INI))

(2018/C 091/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),
- der henviser til artikel 165 og 166 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og særlig artikel 14,
- der henviser til Rådets konklusioner af 12. maj 2009 om en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet »ET 2020«⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets og Kommissionens fælles rapport 2012 om gennemførelse af en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) — »Almen uddannelse og erhvervsuddannelse i et intelligent, bæredygtigt og inklusivt Europa«⁽²⁾,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 26. august 2015 med titlen »Udkast til Rådets og Kommissionens fælles rapport for 2015 om gennemførelse af den strategiske ramme for europæisk samarbejde inden for uddannelse (ET 2020) — Nye prioriteter for europæisk samarbejde inden for uddannelse« (COM(2015)0408),
- der henviser til Rådets og Kommissionens fælles rapport for 2015 om gennemførelse af strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) — »Nye prioritetsområder for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet«⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. og 29. november 2011 om en benchmark for læringsmobilitet⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 19. november 2010 om uddannelse til bæredygtig udvikling⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. februar 2014 om investering i uddannelse — et svar på »Nytænkning på uddannelsesområdet: Investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater« og »den årlige vækstundersøgelse 2013«⁽⁶⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om effektiv læreruddannelse⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUT C 119 af 28.5.2009, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 70 af 8.3.2012, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 417 af 15.12.2015, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT C 372 af 20.12.2011, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT C 327 af 4.12.2010, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT C 64 af 5.3.2013, s. 5.

⁽⁷⁾ EUT C 183 af 14.6.2014, s. 22.

Torsdag den 23. juni 2016

- der henviser til Rådets konklusioner af 20. maj 2014 om kvalitetssikring til støtte for uddannelse ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om entreprenørskab i forbindelse med uddannelse ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om, hvilken rolle førskoleundervisning og primæruddannelse spiller i skabelsen af kreativitet, innovation og digitale færdigheder ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner om mindskelse af skolefrafald og fremme af succes i skolen ⁽⁴⁾,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen »Nytænkning på uddannelsesområdet: investering i kvalifikationer for bedre socioøkonomiske resultater« (COM(2012)0669),
- der henviser til Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikke-formel og uformel læring ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽⁶⁾,
- der henviser til erklæringen fra det uformelle møde mellem EU's undervisningsministre den 17. marts 2015 om fremme af medborgerskab og de fælles værdier frihed, tolerance og ikkediskrimination ved hjælp af uddannelse (i det følgende benævnt »Paris-erklæringen«) ⁽⁷⁾,
- der henviser til »Riga konklusionerne«, der blev vedtaget den 22. juni 2015 af ministrene med ansvar for erhvervsrettet uddannelse ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens grønbog af 3. juli 2008 om »Migration og mobilitet: udfordringer og muligheder for uddannelsessystemerne i EU« (COM(2008)0423),
- der henviser til den rapport, som blev udarbejdet i februar 2010 til Kommissionen fra ekspertgruppen om nye kvalifikationer til nye job med titlen »New Skills for New Jobs: Action Now« ⁽⁹⁾ (nye færdigheder for nye jobs: handling nu),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. december 2006 om tværnational mobilitet i Det Europæiske Fællesskab i uddannelsesøjemed: Det europæiske kvalitetscharter for mobilitet ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til betænkning fra det sjette forum for universiteter og erhvervsliv i marts 2015 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til CEDEFOP's kvalifikationsprognose fra 2012, »Future skills supply and demand in Europe« ⁽¹²⁾ (fremtidig kvalifikationsudbud og -efterspørgsel i Europa),
- der henviser til sin beslutning af 8. september 2015 om fremme af unges iværksættervirksomhed via uddannelse og erhvervsuddannelse ⁽¹³⁾ og til sin beslutning af 28. april 2015 om opfølgning på implementeringen af Bolognaprocessen ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ EUT C 183 af 14.6.2014, s. 30.

⁽²⁾ EUT C 17 af 20.1.2015, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 172 af 27.5.2015, s. 17.

⁽⁴⁾ EUT C 417 af 15.12.2015, s. 36.

⁽⁵⁾ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10.

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/education/news/2015/documents/citizenship-education-declaration_en.pdf

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/education/policy/vocational-policy/doc/2015-riga-conclusions_en.pdf

⁽⁹⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/125en.pdf

⁽¹⁰⁾ EUT L 394 af 30.12.2006, s. 5.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/education/tools/docs/university-business-forum-brussels_en.pdf

⁽¹²⁾ http://www.cedefop.europa.eu/files/3052_en.pdf

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0292.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0107.

Torsdag den 23. juni 2016

- der henviser til sin beslutning af 26. november 2015 om undervisning for børn i nødsituationer og under langvarige kriser ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 med titlen »Erasmus+ og andre redskaber til fremme af mobiliteten i forbindelse med erhvervsuddannelse — en livslang læringstilgang« ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0176/2016),
- A. der henviser til, at henvisninger til »uddannelse og erhvervsuddannelse« i det efterfølgende skal forstås som omfattende formelle, ikke-formelle og uformelle former, da disse former supplerer hinanden i en overgang mod et videnssamfund og spiller en rolle i håndteringen af særlige målgrupper og dermed fremmer integration af mennesker med færre uddannelsesmuligheder;
- B. der henviser til, at uddannelse og erhvervsuddannelse ikke kun bør tage sigte på at opfylde arbejdsmarkedets behov, men bør være en værdi i sig selv, eftersom uddannelse også spiller en vigtig rolle i udviklingen af etiske og samfundsmæssige dyder og humanistiske værdier i bred forstand, som disse er stadfæstet i traktaterne, og er et godt eksempel på efterlevelse af de demokratiske principper, som EU hviler på;
- C. der henviser til, at uddannelse bør bidrage til de unges personlige udvikling og udvikling af respekt for andre med henblik på at gøre dem til proaktive og ansvarlige og bevidste borgere med civile, sociale, tværkulturelle tværgående kompetencer og veluddannede fagfolk;
- D. der henviser til, at uddannelse bør betragtes som en grundlæggende menneskerettighed og et offentligt gode, som alle bør have adgang til;
- E. der henviser til, at uddannelse og erhvervsuddannelse spiller en vigtig rolle med henblik på at afhjælpe fattigdom og social udstødelse, og at udvidet adgang til livslang læring kan åbne nye muligheder for de lavtuddannede, arbejdsløse, personer med særlige behov, ældre og indvandrere;
- F. der henviser til, at inkluderende uddannelse og erhvervsuddannelse af høj kvalitet er afgørende for Europas kulturelle, økonomiske og sociale udvikling;
- G. der henviser til, at uddannelse og erhvervsuddannelse i Europa bør levere et bidrag til EU's strategier og initiativer, herunder Europa 2020-strategien, initiativet vedrørende det digitale indre marked, den europæiske dagsorden om sikkerhed og investeringsplanen for Europa;
- H. der henviser til, at ikke alle medlemsstaterne står over for samme type og samme omfang af udfordringer, og det betyder, at eventuelle henstillinger vedrørende uddannelse og erhvervsuddannelse bør være fleksible og tage hensyn til de nationale og regionale økonomiske, sociale, demografiske, kulturelle og andre faktorer, men også sigte mod at forbedre situationen i EU som helhed;
- I. der henviser til, at ET 2020-samarbejdet bør supplere de nationale foranstaltninger og støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at udvikle almene uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, samtidig med, at medlemsstaternes kompetence skal respekteres;
- J. der henviser til, at økonomisk udvikling og social samhørighed bør sættes på lige fod med en politiksammensætning, der har til formål at sikre en mere retfærdig fordeling af viden i hele befolkningen for at håndtere de stadig større indkomstforskelle, der er en bivirkning af kvalifikationsbaseret teknologisk vækst;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0418.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0107.

Torsdag den 23. juni 2016

- K. der henviser til, at effektiv investering i kvalitetsuddannelse og -erhvervsuddannelse er en kilde til varig vækst;
- L. der henviser til, at det nuværende lave niveau for viden og grundlæggende færdigheder er bekymrende, og kræver, at den primære og sekundære uddannelse skaber det nødvendige grundlag for fortsat læring og integration på arbejdsmarkedet;
- M. der henviser til, at tendenserne med lave grundlæggende færdigheder hos voksne gør det nødvendigt at styrke efteruddannelse for voksne som et redskab til op- og omkvalificering;
- N. der henviser til, at Kommissionen i den årlige vækstundersøgelse 2014 giver udtryk for, at medlemsstaterne med hensyn til udgifter er nødt til at finde metoder til at beskytte eller fremme langsigtede investeringer i uddannelse, forskning, energi og klimaindsatsen, og at det er vigtigt at investere i modernisering af uddannelses- og erhvervsuddannelses-systemer, herunder livslang læring;
- O. der henviser til, at de offentlige budgetter fortsat er under betydeligt pres, og at adskillige medlemsstater har skåret i deres uddannelsesudgifter, og at det nu er nødvendigt, at yderligere investeringer på dette område gøres mere effektive, da det er en afgørende faktor for produktivitet, konkurrenceevne og vækst;
- P. der henviser til, at selv om resultaterne i forbindelse med opfyldelsen af målet for videregående uddannelse under ET 2020 er blevet bedre, vedrører de problemer, der berettes om i hele det europæiske område for videregående uddannelse (EHEA), hvad angår effektiviteten af investeringerne i uddannelse i medlemsstaterne, primært de kvantitative indikatorer, undervisningsforhold, undervisningskvalitet, faldende akademisk frihed og skepsis med hensyn til nogle aspekter af Bolognaprocessen og gennemførelsen heraf i nogle lande;
- Q. der henviser til, at ET 2020 Monitor viser, at den største udfordring, vi står overfor i dag er uddannelsesmæssig fattigdom og den dårlige inklusion af personer med en lav socioøkonomisk baggrund, hvilket nødvendiggør et stærkere socialt fokus for at nå ET 2020-målene og forbedre uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemernes inkluderingssevne og kvalitet;

ET 2020-strategirammen

1. glæder sig over ET 2020-statusopgørelsen og understreger behovet for at tage konklusionerne heri i betragtning og hurtigt gennemføre dem med henblik på at øge merværdien og optimere effektiviteten af rammen samt styrke den landespecifikke relevans og gensidige læring;
2. beklager, at der fortsat er store, uløste problemer med kvalitet, tilgængelighed og socioøkonomisk forskelsbehandling inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, og mener, at der bør gøres en mere ambitiøs, koordineret og effektiv politisk indsats på såvel europæisk som nationalt niveau;
3. gentager betydningen af erklæringen om fremme af medborgerskab og de fælles værdier frihed, tolerance og ikke-forskelsbehandling ved hjælp af uddannelse, der blev vedtaget i Paris i marts 2015;
4. glæder sig over nedbringelsen af antallet af ET 2020-prioriterede områder til seks specifikke forhold, som medlemsstaterne kan vælge at opfylde i forhold til deres egne behov og forhold, men bemærker, at effektiviteten og det operationelle aspekt af ET 2020 bør forbedres, og at der bør vedtages et arbejdsprogram;
5. glæder sig over den foreslåede forlængelse af arbejdscyklussen fra 3 år til 5 år med henblik på en bedre gennemførelse af de langsigtede strategiske mål og arbejde med problemer som skoleelevers dårlige resultater inden for nogle studieområder, lav deltagelsesprocent inden for voksenuddannelse, skolefrafald, social inklusion, samfundsengagement, kønsforskelle og færdiguddannedes beskæftigelsesprocent;

Torsdag den 23. juni 2016

6. glæder sig over den nye generation af ET 2020-arbejdsgrupper og opfordrer Kommissionen til at forbedre repræsentationen af forskellige interessenter i disse grupper, navnlig ved at inddrage flere uddannelseseksperter, ungdomsarbejdere, repræsentanter for civilsamfundet, undervisere og medlemmer af lærerkorpset hvis praktiske erfaring er afgørende for at gennemføre de mål, der er fastsat i ET 2020; understreger behovet for større udbredelse af resultaterne af gruppernes arbejde, både på lokalt, regionalt, nationalt plan og på EU-plan;

7. glæder sig over styrkelsen af de uformelle organers styrende rolle inden for rammerne af ET 2020, og bifalder, at der oprettes feedbackløjfer mellem gruppen på højt plan, generaldirektørgrupperne og arbejdsgrupperne; anerkender den rolle, som civilsamfundets organisationer spiller med at nå ud til lokale, regionale og nationale interessenter og borgere i forbindelse med europæisk samarbejde inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, og opfordrer til, at der ydes økonomisk støtte til dem under Erasmus+ (KA3) og Den Europæiske Socialfond;

8. opfordrer til, at der oprettes et uformelt koordinationsorgan, der kan omfatte generaldirektøren for Kommissionens GD for Uddannelse og Kultur (GD EAC), direktørerne med ansvar for uddannelse i andre GD'er, repræsentanter for civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og Europa-Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg og repræsentanter for de berørte parter og afholdelse af møder på højt plan til at sikre koordination af arbejdet, politisk sammenhæng og opfølgningen på anbefalingerne fra de formelle og uformelle ET 2020-organer; mener, at en sådan koordinering er nødvendig på grund af bekymringer over manglen på en reel dialog mellem Kommissionen og civilsamfundsorganisationer og på grund af fordelingen af ET 2020-relaterede kompetencer mellem flere forskellige GD'er i Kommissionen og kommissærer; anmoder om, at konklusionerne kommunikeres korrekt både på nationalt og på EU-plan;

9. gentager, at værdien, kvaliteten og den praktiske anvendelse af viden og akademisk stringens — uanset vigtigheden af at erhverve færdigheder — bør opretholdes; understreger, at en generel normativ tilgang i betragtning af medlemsstaternes forskellige socioøkonomiske situationer og forskellige uddannelsesmæssige traditioner bør undgås; understreger, at den kommende europæiske dagsorden for kvalifikationer med rette bør fokusere på økonomiske og beskæftigelsesmæssige udfordringer og ligeledes bør omfatte betydningen af viden, akademiske resultater, kritisk tænkning og kreativitet; opfordrer samtidig medlemsstaterne til at støtte initiativer, hvor studerende får mulighed for at vise deres færdigheder over for offentligheden og potentielle arbejdsgivere;

10. påpeger, at risikoen ved stigende radikaliserings, vold, mobning og adfærdsproblemer allerede begynder i grundskolen; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse på EU-niveau og fremlægge en oversigt over situationen i alle medlemsstaterne med angivelse af deres svar på disse tendenser, og hvorvidt eller hvordan medlemsstaterne har medtaget etisk, personlig og social uddannelse i deres læseplaner som et instrument, der hidtil har vist sig at være velegnet i mange skoler, herunder støtte til lærerne med hensyn til disse horisontale færdigheder; opfordrer medlemsstaterne til at udveksle bedste praksis på dette område;

11. påpeger værdien af lokalsamfundsbase tilgange til formel, ikke-formel og uformel uddannelse og stærke forbindelser mellem læringsmiljøer og familie;

12. opfordrer til en bredere deltagelse af alle relevante aktører i arbejdet i ET 2020;

13. mener, at de studerende selv bør tilskyndes til at deltage aktivt i styringen af deres læringsstrukturer i alle aldre og inden for alle typer af læring;

14. tilskynder medlemsstaterne til at styrke forbindelserne mellem de videregående uddannelser og erhvervsrettede uddannelser, forskningsinstitutioner og den økonomiske sektor og til at sikre inddragelse af arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet; bemærker, at dette partnerskab vil styrke virkningen af ET 2020 og læringsystemernes relevans med henblik på at øge Europas innovationskapacitet;

Torsdag den 23. juni 2016

15. understreger, at skole-forældre-kommunikationsstrategier, programmer til udvikling af elevernes personlige kompetencer og andre personlige udviklingsprogrammer gennemført i læringsmiljøer i samarbejde med familier og andre relevante arbejdsmarkedsparter kan bidrage til opadgående social konvergens, fremme af aktivt medborgerskab og europæiske værdier, som disse er forankret i traktaterne, og forebyggelse af radikaliserings; understreger, at et støttende hjemmemiljø er vigtigt for at forme børnenes evner i grundlæggende færdigheder, og påpeger værdien af kurser for forældre, som har vist sig at være effektive til at imødegå uddannelsesfattigdom;

16. opfordrer til udveksling af bedste praksis inden for rammen for ET 2020;

17. understreger, at samarbejdet gennem ET 2020 i bund og grund supplerer nationale foranstaltninger med fokus på bl. a. det at lære af hinanden, indsamle data, arbejde i grupper og udveksle god national praksis, hvilket kan styrkes ved at gøre dem mere gennemsigtige og velkoordinerede og ved i større grad at udbrede deres resultater;

18. understreger eksterne foreningers og NGO'ers rolle i skolerne med hensyn til at give børnene andre færdigheder og sociale kompetencer som kunst, manuelle aktiviteter, med hensyn til at bidrage til integration, give en bedre forståelse af deres miljø, anspore til solidaritet inden for læring og levevis og ved at fremme indlæringskompetencerne i hele klasser;

19. er bekymret over, at kvaliteten af læreruddannelsen halter bagud i nogle EU-medlemsstater med hensyn til omfanget og kompleksiteten af de kompetencer, der er nødvendige for at kunne undervise i dag som f.eks. i forbindelse med voksende diversitet blandt de studerende og anvendelsen af innovativ pædagogik og IKT-værktøjer;

20. opfordrer medlemsstaterne til at tilpasse deres grunduddannelse for lærere samt de løbende efteruddannelsesprogrammer, gøre bedre brug af peerlæringsaktiviteter blandt medlemsstaterne og fremme samarbejde og partnerskaber mellem seminarier og skoler;

21. glæder sig over den nye prioritering under ET 2020 om bedre støtte til lærere og højnelse af deres status, der er en forudsætning for at skabe den nødvendige respekt, således at deres erhverv bliver mere attraktivt; er af den opfattelse, at opfyldelsen af denne målsætning vil kræve bedre lønninger og læreruddannelser og forbedring af deres arbejdsforhold, herunder højere løn i visse lande, eftersom lærere ofte tjener mindre end gennemsnittet for kandidater fra de videregående uddannelser;

22. bemærker med bekymring, at i nogle medlemsstater, navnlig i de lande, der er i vanskeligheder, er der blevet skåret ned på lærernes forberedelsestid og uddannelseskvalitet som følge af personalemangel og besparelser på undervisningsområdet;

23. påpeger, at tilvejebringelse af åben og innovativ uddannelse og erhvervsuddannelse er et højt prioriteret område i ET 2020; fremhæver betydningen af at udvikle og fremme innovation og fleksibilitet i metoderne til undervisning, læring og videnoverførsel, hvor enkeltpersoner deltager aktivt;

24. opfordrer medlemsstaterne til at gøre fuld brug af potentialet i digitalisering, IKT og de nye teknologier, herunder åbne dataplatforme og MOOC-platforme, med henblik på at forbedre kvaliteten af og adgangen til uddannelse og undervisning; opfordrer EU og medlemsstaterne til at tage de nødvendige skridt til at forbedre de digitale kompetencer og IKT-kompetencerne, herunder ved hjælp af afholdelse af specifikke kurser til uddannelse i brugen af disse værktøjer for lærere og studerende i skoler og på universitetsniveau; tilskynder til udveksling af bedste praksis og styrkelse af det grænseoverskridende samarbejde på dette område;

25. bifalder den betydning, som Kommissionen tillægger digitale færdigheder; understreger, at for at ruste de unge til det 21. århundrede, er disse færdigheder væsentlige;

26. understreger, at spørgsmålet om at forbedre undervisningsresultaterne i forhold til ressourcerne bør have større opmærksomhed inden for ET 2020-rammen, navnlig vedrørende voksenuddannelse;

Torsdag den 23. juni 2016

27. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at revidere de eksisterende bestemmelser for evaluering af uddannelse og uddannelsesprogrammer, som finansieres af de europæiske finansielle instrumenter, og fokusere mere på kvalitetsbaserede konsekvensanalyser og deres resultater i forhold til de konstaterede 2020-prioriteringer;

28. opfordrer medlemsstaterne til gennem stipendier og lån at understøtte de former for uddannelse, hvis opbygning bidrager til at lukke hullerne mellem uddannelse og praktiske behov;

29. understreger behovet for en bedre koncentration af bestræbelserne inden for uddannelse og erhvervsuddannelse gennem sammenlægning og strømlining af eksisterende programmer og initiativer;

30. opfordrer endvidere Kommissionen til, når det er hensigtsmæssigt, at behandle mindretalsgrupper som separate og adskilte for bedre at kunne reagere på de enkelte gruppers respektive problemer;

31. er overbevist om, at investering i førskoleundervisning og børnepasning, der er udformet i henhold til den enkelte målgruppes følsomhed og modenhedsniveau, giver større udbytte end investering i nogen anden fase; påpeger, at investering i førskoleundervisning har vist sig at reducere senere omkostninger;

32. mener også, at en vellykket uddannelse på alle niveauer afhænger af veluddannede lærere og af deres konstant faglige videreuddannelse, og at der derfor skal investeres tilstrækkeligt i uddannelse af lærerne;

Kvaliteten af uddannelse og erhvervsuddannelse

33. opfordrer til større fokus på kvaliteten af uddannelse startende fra børnehaver og i hele livsforløbet;

34. opfordrer til udvikling af god praksis i forbindelse med vurderingen af kvalitative fremskridt og investering, når der sammen med aktørerne på lokalt, regionalt og nationalt plan anvendes kvalitetsdata, uden at dette bør betragtes som en minimering af betydningen af de indikatorer og benchmarks, der anvendes i rammen for ET 2020;

35. fremhæver betydningen af at undervise i og lære generelle grundlæggende færdigheder såsom IKT, matematik, kritisk tænkning, fremmedsprog, mobilitet osv., hvilket vil give unge mulighed for let at tilpasse sig til de skiftende sociale og økonomiske forhold;

36. bemærker de hidtil usete antal lærende, der deltager i formel uddannelse; udtrykker bekymring over, at niveauet for ungdomsarbejdsløshed i EU fortsat er højt, og at beskæftigelsesgraden for kandidater fra videregående uddannelser er faldet;

37. understreger, at de erklærede mål for uddannelse og erhvervsuddannelse, der er fastsat i Europa 2020-strategien, herunder navnlig at nedbringe skolefrafaldet til under 10 % og nå op på en andel på 40 % af unge, der får en videregående uddannelse, ikke bør opfyldes på bekostning af uddannelseskvaliteten, men snarere bør opfyldes under hensyntagen til det første ET 2020-mål om »relevante færdigheder og kompetencer af høj kvalitet«; bemærker, at en måde at opnå dette på er gennem udvikling af tosporede uddannelsesprojekter;

38. henleder opmærksomhed på, at standardiserede prøver og kvantitative tilgange til uddannelsesmæssig ansvarlighed i bedste fald kun måler et begrænset antal traditionelle kompetencer og kan betyde, at skolerne bliver nødt til at tilpasse undervisningspensummet til teststof og derved glemmer den indre værdi af uddannelse; påpeger, at uddannelse og erhvervsuddannelse spiller en vigtig rolle for udviklingen af etiske og samfundsmæssige værdier og humanisme, men at lærernes arbejde og de studerendes resultater på dette område ikke fremgår af prøveresultaterne; understreger i denne forbindelse behovet for fleksibilitet, innovation og kreativitet inden for undervisningen, hvilket kan øge indlæringens kvalitet og de uddannelsesmæssige resultater;

39. understreger behovet for at udvikle de grundlæggende færdigheder for at opnå uddannelse af høj kvalitet;

40. understreger betydningen af at levere undervisning af høj kvalitet i den tidlige barndom og af en tiltrængt modernisering af dette område; understreger den centrale betydning af en individcentreret metode inden for uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, hvilket gavner udviklingen af kreativitet og kritisk tænkning, samtidig med at der sættes fokus på de studerendes personlige interesser, behov og evner;

Torsdag den 23. juni 2016

41. opfordrer medlemsstaterne til at kanalisere investeringer til inklusiv uddannelse, der reagerer på samfundsmæssige udfordringer med henblik på at sikre lige adgang og muligheder for alle; understreger, at uddannelse, herunder livslang læring og programmer til imødegåelse af alle former for forskelsbehandling, økonomiske og sociale forskelle samt årsagerne til eksklusion er afgørende for at forbedre den sociale samhørighed og tilværelsen for unge, der lider under sociale og økonomiske ulemper, samt for unge fra mindretalsgrupper, og understreger behovet for fortsatte bestræbelser på at mindske deres skolefrafald;
42. opfordrer til en større inddragelse i uddannelse og erhvervsuddannelse for at tage højde for personer med handicap eller særlige behov, og opfordrer samtidig på det kraftigste til at forbedre uddannelsen af deres lærere med henblik på at udruste lærerne med færdigheder, der gør dem i stand til at inddrage og integrere studerende med handicap;
43. understreger, at bivirkningerne af Bolognaprocessen og de studerendes mobilitet bør undersøges og evalueres; tilskynder medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at opfylde målsætningerne og sikre gennemførelsen af de reformer, der er opnået enighed om inden for rammerne af Bolognaprocessen, og til at forpligte sig til at samarbejde mere effektivt for at udbedre manglerne ved processen, så den i højere grad afspejler behovene blandt de studerende og de akademiske kredse som helhed og samtidig stimulerer og understøtter forbedringer af kvaliteten af den videregående uddannelse;
44. slår til lyd for bredere inddragelse af universiteter i ET 2020-arbejds cyklussen;
45. bemærker, at Bolognaprocessen har banet vejen for betydelige resultater, og mener, at uddannelsesinstitutioner bør udvise fleksibilitet i anvendelsen af moduler og det europæiske meritoverførselssystem (ECTS);
46. glæder sig over bestræbelserne på at øge deltagelsen i uddannelser inden for fagområder som videnskab, teknologi, teknik og matematik, men ikke på bekostning af humaniora, som er uundværligt, når man ønsker at udnytte mulighederne ved ovennævnte fagområder fuldt ud;
47. understreger, at tilvejebringelse af økonomiske resultater ikke bør være en forudsætning for alle akademiske aktiviteter, og opfordrer i denne henseende til en indsats for at sikre, at humaniora ikke kommer i risiko for at blive fjernet fra forskningslandskabet;
48. er fortalende for en mere holistisk tilgang, der understreger betydningen af en række forskellige fagområder inden for uddannelse og forskning;
49. går ind for et skift, hvor mobilitetsprogrammer udformes med henblik på kvalitative resultater, der imødekommer prioriteter og læringsmål; opfordrer til behørig gennemførelse af forslagene om det europæiske kvalitetscharter for mobilitet og til bedre brug af alle tilgængelige uddannelsesværktøjer for at forberede de studerende til den rette type mobilitet, som de har brug for; tilskynder medlemsstaterne til at udnytte det fulde potentiale af internationalisering i hjemlandet med henblik på at give studerende, som foretrækker ikke at deltage i udadgående mobilitet, en international dimension i løbet af deres studier;
50. bekræfter på ny behovet for at sikre mobilitetsmuligheder, navnlig for erhvervsuddannelse, for dårligt stillede unge og personer, der er udsat for forskellige former for forskelsbehandling; understreger den vigtige rolle i mobilitetsprogrammer som Erasmus+ med hensyn til at stimulere udviklingen af tværgående færdigheder og kompetencer blandt unge; understreger behovet for at styrke den fornyede europæiske dagsorden for voksenuddannelse;
51. understreger betydningen af en overordnet ramme for anerkendelse af kvalifikationer og eksamensbeviser, som er central for at sikre grænseoverskridende uddannelses- og arbejdskraftsmobilitet;
52. opfordrer til en større indsats i valideringen af uformel og ikke-formel læring, herunder frivillige tjenester, og for udvikling af anerkendelsesinstrumenter til digitalt erhvervet viden og kompetencer;

Torsdag den 23. juni 2016

53. bemærker, at der bør lægges særlig vægt på at forenkle og rationalisere eksisterende EU-instrumenter vedrørende færdigheder og kvalifikationer, der er målrettet mod den brede offentlighed for at styrke udbredelsen i overensstemmelse med resultaterne af den undersøgelse, som Kommissionen foretog i 2014 om »det europæiske område for færdigheder og kvalifikationer«;

Migration og uddannelse

54. understreger, at de udfordringer, som uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne inden for og uden for migration og den nuværende flygtninge- og humanitær krise stiller, skal løses på europæisk, nationalt og regionalt plan;

55. understreger, at undladelse af at give migranter, flygtninge og asylansøgere en uddannelse eller en erhvervsuddannelse vil have en negativ indflydelse på deres fremtidige beskæftigelsesegnethed, deres udvikling af kendskab til værtslandets kulturelle og samfundsmæssige værdier, og i sidste ende deres integration og deltagelse i samfundet;

56. opfordrer til et bedre samarbejde mellem EU og de nationale myndigheder for at finde den rette metode, så man hurtigt, fuldt ud og gennemgribende kan integrere flygtninge og migranter i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne;

57. glæder sig over beslutningen om at indarbejde uddannelse af migranter i alle aspekter af arbejdet i ET 2020-arbejdsgrupperne og om at gennemføre tilhørende peerlæringsaktiviteter i den første fase af deres arbejde;

58. understreger, at det er nødvendigt, at medlemsstaternes undervisningsministerier og Kommissionens GD for Uddannelse og Kultur samarbejder for at sikre lige adgang til uddannelse af høj kvalitet, navnlig ved at række ud til de dårligt stillede og personer med forskellig baggrund, herunder nytilkomne migranter, og integrere dem i et positivt læringsmiljø;

59. opfordrer til, at der træffes foranstaltninger til at integrere EU og ikke EU migranternes, flygtninges og asylansøgere børn i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne og at hjælpe dem med at tilpasse sig læseplaner og uddannelsesniveauer i værtsmedlemsstaten ved at støtte innovative læringsmetoder og give børnene sprogundervisning, og, hvis det er nødvendigt, social bistand, og gøre det muligt for dem at stifte bekendtskab med værtslandets kultur og værdier og samtidig bevare deres egen kulturarv;

60. opfordrer medlemsstaterne til at se på mulighederne for at integrere vandrende lærere og akademikere i de europæiske uddannelsessystemer og til at udnytte deres sprog- og undervisningsfærdigheder på en god måde;

61. anbefaler, at medlemsstaterne og uddannelsesinstitutioner yder rådgivning og støtte til migranternes, flygtninges og asylansøgere børn, der søger at få adgang til undervisningstjenester, i form af tydelige oplysninger og kontaktpunkter;

62. udtrykker bekymring over, at halvdelen af lærerne i OECD-landene mener, at læreruddannelsen ikke i tilstrækkelig grad forbereder dem på at håndtere diversitet effektivt, og opfordrer de berørte medlemsstater til at sikre løbende faglig støtte på dette område for lærere, således at de bliver udstyret med de nødvendige pædagogiske kvalifikationer vedrørende emner som migration og akkulturation og sætte dem i stand til at udnytte diversitet som en værdifuld kilde til undervisning i klasseværelset; går ind for en bedre udnyttelse af potentialet af peerlæringsaktiviteter blandt medlemsstaterne;

63. støtter idéen om at oprette helpdeske og udarbejde retningslinjer for lærere, hvor de tilbydes rettidig støtte til håndtering af de forskellige typer af mangfoldighed på en positiv måde, og om at fremme den interkulturelle dialog i klasseværelset og vejledning, når de konfronteres med elever, der er i risiko for at blive radikaliseret;

64. opfordrer til skabelse af synergier mellem ET 2020-arbejdsgrupperne og arbejdsgruppen om uddannelse i netværket til bevidstgørelse om radikaliseret (RAN);

Torsdag den 23. juni 2016

65. opfordrer til etablering af de relevante ekspertgrupper, der er omhandlet i EU-arbejdsplanen for ungdom for 2016-2018;
66. understreger behovet for mere sprogbaseret læringsprogrammer;
67. opfordrer medlemsstaterne til at gøre en indsats for hurtigt at udvikle og indføre mekanismer til forbedring af forståelsen og identificeringen af indvandreres, flygtninges og asylansøgere kvalifikationer, eftersom mange, der kommer ind i EU, ikke har noget formelt bevis for deres kvalifikationer;
68. opfordrer medlemsstaterne til at se på, hvordan de kan udvikle anerkendelsen af faglige kvalifikationer, herunder de relevante kontroller af baggrundsoplysninger;
69. mener, at ikke-formel og uformel læring har potentiale til at blive et effektivt redskab til vellykket integration af flygtninge på arbejdsmarkedet og i samfundet;
70. påpeger, at ikke-formel og uformel læring, ligesom deltagelse i sportsaktiviteter og frivilligt arbejde, spiller en vigtig rolle med hensyn til at stimulere udviklingen af medborgerlige, sociale og interkulturelle kompetencer; understreger, at visse lande har gjort betydelige fremskridt med at udvikle den relevante juridiske ramme, mens andre har problemer med at indføre mere omfattende valideringsstrategier; understreger derfor behovet for at udvikle omfattende strategier, der kan sikre valideringen;
71. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme foranstaltninger for migranter, flygtninge og asylansøgere, der indskrives sig på universitetsniveau, uden at svække de nationale regler og kompetencer for adgang til uddannelse og erhvervsuddannelse; bifalder i denne forbindelse de initiativer, som en række europæiske universiteter har taget, og tilskynder til udveksling af bedste praksis på dette område;
72. opfordrer til oprettelse af »uddannelseskorridorer«, som gør det muligt for studerende med flygtningestatus eller med oprindelse i konfliktramte områder at blive optaget på europæiske universiteter, bl.a. gennem fjernstudium;
73. opfordrer medlemsstaterne til at lette indskrivningen af migrantstuderende på alle uddannelsesniveauer;
74. mener, at Science4Refugees-programmet bør evalueres og om nødvendigt videreudvikles; slår til lyd for støtte på EU- og nationalt niveau til almenyttige institutioner, der yder bistand til migranter, flygtninge og asylansøgere, der er akademikere inden for videnskab og andre faglige områder;
75. bemærker, at »hjerneflugt«, udgør en risiko for medlemsstaterne, især dem i det centrale/østlige og sydlige Europa, hvor et stigende antal unge kandidater ansøges til at emigrere; udtrykker bekymring over, at ET 2020-arbejdsgrupperne ikke i tilstrækkelig grad har formået at tage hånd om problemet med skæv mobilitet, og understreger, at det er nødvendigt at tackle problemet på nationalt plan og EU-plan;
76. understreger den afgørende rolle, som uddannelse og erhvervsuddannelse spiller i styrkelsen af kvinders rolle inden for alle livets områder; understreger behovet for at bekæmpe kønsskævheder og til at anerkende især unge kvinders behov ved at medtage kønsperspektivet i ET 2020; understreger, at da ligestilling mellem mænd og kvinder er en af EU's grundlæggende værdier, er det nødvendigt, at alle uddannelsesinstitutioner godkender og gennemfører dette princip blandt de studerende med henblik på at fremme tolerance, ikke-diskrimination, social samhørighed, aktivt medborgerskab og interkulturel dialog;
- o
- o o
77. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0292

Statusrapport om vedvarende energi

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om statusrapporten om vedvarende energi (2016/2041(INI))

(2018/C 091/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig afsnit XX om miljø og afsnit XXI om energi,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig afsnit IX om beskæftigelse og afsnit XVIII om økonomisk, social og territorial samhørighed,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig dennes protokol (nr. 26) om tjenesteydelser af almen interesse og protokol (nr. 28) om økonomisk, social og territorial samhørighed,
- der henviser til Kommissionens rapport med titlen »Statusrapport om vedvarende energi« (COM(2015)0293), og til de nationale planer,
- der henviser til 21. samling i partskonferencen (COP 21) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og 11. samling i den partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP 11), i Paris fra 30. november til 11. december 2015 samt til Parisaftalen,
- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen »Mod en integreret strategisk energiteknologiplan (SET): Hurtigere omstilling af Europas energisystem« (C(2015)6317),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om »En EU-strategi for opvarmning og køling« (COM(2016)0051),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050« (COM(2011)0112),
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 23.-24. oktober 2014,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 — rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020)« og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder ⁽³⁾,
- der henviser til EØSU's undersøgelse om civilsamfundets rolle i gennemførelsen af EU-direktivet om vedvarende energi med titlen »En ny fremtid på energiområdet: Civilsamfundet som hovedaktør inden for produktion af vedvarende energi«,

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81.

⁽³⁾ EUT L 239 af 15.9.2015, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2016

- der henviser til handlingsplanen for bæredygtig energi fra borgmesteraftalen om klima og energi,
 - der henviser til Århuskonventionen af 25. juni 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet,
 - der henviser til sin beslutning af 5. februar 2014 om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030 ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. oktober 2015 med titlen »På vej til en ny international klimaafale i Paris« ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. december 2015 om opfyldelse af elsammenkoblingsmålet på 10 % — Europas elnet gøres klar til 2020 ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 15. december 2015 med titlen »Mod en europæisk energiunion« ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0196/2016),
- A. der henviser til, at EU som helhed er på vej til at nå 2020-målene for vedvarende energi, men at visse medlemsstater har brug for at gøre en ekstra indsats;
- B. der henviser til, at omkostningerne ved vedvarende energi er faldet betydeligt i løbet af de seneste år, og at dette sammen med de teknologiske fremskridt inden for produktion og oplagring har gjort vedvarende energi stadig mere konkurrencedygtig i forhold til konventionel energiproduktion, hvilket giver en enestående mulighed for at skabe en egentlig EU-energiunion, der kan styrke konkurrenceevnen og begrænse drivhusgasemissionerne; der finder, at overgangen til et bæredygtigt, fremtidsorienteret energisystem skal omfatte tiltag til fremme af energieffektivitet, vedvarende energi, bedst mulig udnyttelse af Europas energiresourcer, teknologiudvikling og intelligent infrastruktur; der henviser til, at der er behov for en langsigtet, stabil lovgivningsmæssig ramme for at skabe økonomisk vækst og arbejdspladser og sikre, at EU opretholder sin globale førerposition på disse områder;
- C. der henviser til, at den europæiske energipolitik i henhold til artikel 194 i TEUF skal sikre energimarkedets funktion, energiforsynings sikkerheden, fremme energieffektivitet og energibesparelser, udviklingen af vedvarende energi og sammenkoblingen af energinet; der henviser til, at bindende mål på medlemsstats- og EU-plan, konkrete planlægnings- og rapporteringsforpligtelser og understøttende foranstaltninger er blevet vigtige drivkræfter for investeringssikkerhed og forøgelse af kapaciteten inden for vedvarende energi i EU samt af transmissions- og distributionsinfrastrukturen;
- D. der påpeger, at direktivet om vedvarende energi i overensstemmelse med COP 21-aftalen fra Paris skal tilpasses, så det gør det muligt at overholde det aftalte mål om at holde den globale temperaturstigning inden for 1,5 °C over det førindustrielle niveau; der henviser til, at en økonomi baseret 100 % på vedvarende energikilder kun kan opnås ved at mindske vores energiforbrug, forbedre energieffektiviteten og fremme brugen af vedvarende energikilder;
- E. der henviser til, at ambitiøse politikker vedrørende vedvarende energi i kombination med energieffektivitet er en vigtig drivkraft i indsatsen for at mindske EU's importafhængighed og samlede eksterne energiregning og øge energisikkerheden over for eksterne leverandører; der henviser til, at EU's energiimport tegner sig for over halvdelen af den energi, der forbruges, til en pris på over 1 mia. EUR om dagen, og over 20 % af den samlede import; der henviser

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0094.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0359.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0445.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0444.

Torsdag den 23. juni 2016

til, at importafhængigheden er særlig høj for råolie, naturgas og stenkul; der henviser til, at den øgede brug af vedvarende energi har medført besparelser på brændstofimporten på mindst 30 mia. EUR om året;

- F. der påpeger, at udviklingen af vedvarende energi kan bidrage til at opnå energisikkerhed og -suverænitæt, eliminere energifattigdom, fremme EU's økonomiske udvikling og teknologiske lederskab og samtidig tackle klimaændringerne; der påpeger, at vedvarende energikilder vil bidrage til at give EU's borgere en stabil, prismæssigt overkommelig og bæredygtig energiforsyning, der tager særligt hensyn til de mest udsatte; der finder, at vedvarende energikilder bør give borgerne mulighed for at drage fordel af egenproduktion og en forudsigelig energiforsyning;
- G. der mener, at udviklingen af vedvarende energi bør gå hånd i hånd med udviklingen af et velfungerende indre marked for elektricitet; der finder, at energiunionen bør baseres på en omstilling til et bæredygtigt, fremtidsorienteret energisystem med energieffektivitet, vedvarende energi og intelligent infrastruktur som bærende elementer;
- H. der henviser til, at EU-virksomhederne i sektoren for vedvarende energi, hvoraf mange er SMV'er, beskæftiger 1,15 mio. mennesker i Europa og har en andel på 40 % af alle verdenspatenter på vedvarende teknologier, hvilket gør EU førende på verdensplan; der henviser til, at den grønne økonomi ifølge Kommissionen vil kunne skabe 20 mio. job frem til 2020, ikke mindst i landdistrikterne; der påpeger, at projekter ejet af SMV'er, andelsforetagender og enkeltpersoner spiller en vigtig rolle for fornyelsen og udviklingen af sektoren for vedvarende energi;
- I. der henviser til, at Kommissionen er fast besluttet på at gøre Europa til verdens førende inden for vedvarende energi som en ufravigelig industripolitisk målsætning; der påpeger, at Kina er blevet verdens førende inden for investeringer i vedvarende energi, hvorimod investeringerne i Europa er faldet med 21 % fra 54,61 mia. EUR (62 mia. USD) i 2014 til 42,99 mia. EUR (48,8 mia. USD) i 2015, hvilket er det laveste tal i ni år;
- J. der henviser til, at fortsat investering i vedvarende energi forudsætter såvel et ambitiøst offentligt og privat lederskab og engagement som langsigtede, stabile og troværdige politiske rammer i overensstemmelse med EU's klimaforpligtelser i henhold til klimaaftalen fra Paris, som rummer et stort potentiale for jobskabelse og vækst i Europa;
- K. der henviser til, at ambitiøse og realistiske mål — offentlig deltagelse, overvågning og tilsyn, klare og enkle regler og støtte på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan samt inddragelse af alle relevante interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter (repræsentanter for arbejdstagerne og erhvervslivet) og andre civilsamfundsorganisationer — er af afgørende betydning og skal styrkes yderligere for at opnå en vellykket udvikling af vedvarende energi;
- L. der påpeger, at respekten for ejerrettigheder er vigtig i forbindelse med fremme af vedvarende energi;
- M. der henviser til, at vedvarende energi åbner mulighed for større demokrati på elmarkedet ved at sætte forbrugerne i stand til at deltage aktivt på energimarkedet på lige fod med de øvrige interessenter, til at producere og forbruge deres egen energi og til at oplagre og sælge deres egenproducerede vedvarende energi individuelt eller gennem kollektiv forvaltning samt via offentlige og private investeringer, herunder forskellige former for decentral energiproduktion iværksat af byer, regioner og lokale myndigheder; der påpeger, at projekter for vedvarende energi bør give borgerne større kontrol med deres energiforbrug og energiomstillingen og fremme deres direkte medvirken i energisystemet, herunder gennem investeringsordninger;
- N. der henviser til, at offshore-vindkraft i Nordsøregionen har potentiale til at levere over 8 % af Europas elforsyning inden udgangen af 2030;

Torsdag den 23. juni 2016

- O. der henviser til, at visse medlemsstater er særligt afhængige af en enkelt leverandør af fossile brændstoffer; der henviser til, at det takket være vedvarende energikilder er lykkedes at spare 30 mia. euro på importen af fossile brændstoffer, samtidig med at naturgasforbruget er nedbragt med 7 %, hvorved man har styrket energiafhængigheden og energisikkerheden i EU, som dog fortsat er den største energiimportør i verden;

Fremskridt inden for vedvarende energi

1. hilser Kommissionens tilsagn inden for vedvarende energi velkommen; mener med hensyn til VE-direktivet, at den nuværende blanding af bindende nationale mål, nationale planer for vedvarende energi og toårig overvågning har været den vigtigste drivkraft for kapacitetsudviklingen inden for vedvarende energi i EU; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre en fuldstændig gennemførelse af VE-direktivets 2020-målsætninger og at forelægge en ambitiøs lovgivningsramme for tiden efter 2020; understreger i den forbindelse, at der er behov for en stabil langsigtet lovgivningsramme med nationale og europæiske mål for vedvarende energi, som på mest effektiv vis kan bane vejen for opfyldelsen af Unionens langsigtede (2050-) klimamål;
2. konstaterer med tilfredshed, at EU er på vej mod at opfylde sine 2020-mål, men er samtidig foruroliget over det store antal lande (Belgien, Frankrig, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Spanien og Det Forenede Kongerige), som ifølge Kommissionens skøn i dens 2015-statusrapport om vedvarende energi 2014-2020 kan blive nødt til at styrke deres politikker og værktøjer for at sikre, at de når deres 2020-mål, ligesom det heller ikke er sikkert, at Ungarn og Polen vil nå deres mål; opfordrer medlemsstater, der er saktet bagud, til at træffe yderligere foranstaltninger for at komme tilbage på sporet; konstaterer med glæde, at nogle medlemsstater såsom Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Danmark, Estland, Kroatien, Italien, Letland, Litauen, Østrig, Rumænien, Finland og Sverige allerede har nået eller meget snart vil nå deres 2020-mål, altså længe før tid;
3. beklager, at Kommissionen i sin statusrapport om vedvarende energi ikke afgiver henstillinger til specifikke lande om at tilpasse deres politikker og værktøjer for at sikre, at de når deres 2020-mål; påpeger, at adgangen til kapital er en afgørende faktor, men at kapitalomkostningerne inden for EU-28 har udviklet sig vidt forskelligt, således at der er opstået en kløft mellem Nord og Vest på den ene side og Øst og Syd på den anden; bemærker, at eksistensen af en række forskelligartede politikker for fremme af vedvarende energi risikerer at forværre konkurrencegabet mellem EU-landene yderligere; påpeger, at der er behov for en EU-finansieringsmekanisme, som kan mindske de høje risikorelaterede kapitalomkostninger i forbindelse med projekter inden for vedvarende energi;
4. understreger i den forbindelse betydningen af at identificere og udveksle bedste praksis i de nationale politikker for vedvarende energi og fremme deres udbredelse inden for rammerne af en mere ensartet europæisk model til gavn for øget samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at styrke sin rolle med hensyn til overvågning af fremskridtene og aktiv støtte til udviklingen af vedvarende energiformer; fremhæver betydningen af at basere vurderingen af vedvarende energikilder på deres konkurrenceevne, bæredygtighed, omkostningseffektivitet og bidrag til den geopolitiske stabilitet og klimamålene;
5. anerkender den vigtige rolle, som nationale planer og rapporteringsforpligtelser spiller for overvågningen af medlemsstaternes fremskridt, og mener, at disse forpligtelser fortsat bør gælde i tiden efter 2020; konstaterer, at fastlæggelsen af medlemsstaternes energimiks fortsat er en national kompetence i henhold til artikel 194 i TEUF, således at de enkelte medlemsstater satser på deres egne former for vedvarende energi, og at deres respektive energimiks derfor fortsat er yderst forskelligartede;
6. understreger vigtigheden af enkle, let tilgængelige, prismæssigt overkommelige og effektive administrative procedurer;
7. opfordrer Kommissionen til at medtage en evaluering af de vedvarende energikilders indvirkning på omkostninger og på priser, især for husstande, i sine fremtidige statusrapporter for vedvarende energi;
8. fremhæver vigtigheden af et EU-lovforslag om regler for energimarkedet, eftersom et mere integreret marked er afgørende for udviklingen af vedvarende energi og for nedbringelsen af energiomkostningerne for familier og for erhvervslivet;

Torsdag den 23. juni 2016

9. understreger betydningen af stabile, omkostningseffektive og langsigtede investeringsstøtteordninger for vedvarende energi, der kan omstilles og tilpasses på kort sigt og er skræddersyet til nationale behov og omstændigheder samt giver mulighed for gradvis udfasning af støtte til modne vedvarende teknologier; konstaterer med tilfredshed, at en række vedvarende energiteknologier hurtigt er ved at blive konkurrencedygtige i forhold til konventionelle produktionsformer; understreger, at energiomstillingen hviler på gennemsigtighed, konsekvens og kontinuitet i de retlige, finansielle og reguleringsmæssige rammer med henblik på at styrke investorernes tillid; finder det beklageligt, at støtteordninger for vedvarende energi ændres med tilbagevirkende kraft og derved ændrer afkastet på allerede foretagne investeringer; opfordrer medlemsstaterne til altid at varsle enhver tilpasning af støtteordninger for vedvarende energi og foretage en bred høring af de interesserede parter i god tid forinden; opfordrer Kommissionen til at kontrollere de nationale støtteordningers forenelighed med Kommissionens vejledning for at undgå unødvendige forsinkelser i deres gennemførelse og minimere markedsforvridninger;

10. understreger, at forskning og udvikling spiller en afgørende rolle for udviklingen af vedvarende energiformer; minder om Parlamentets målsætning om, at 85 % af de finansielle midler i energikapitlet i Horisont 2020 skal gå til ikke-fossil energi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at fremme en effektiv udnyttelse af alle eksisterende finansieringsordninger, sikre adgangen til kapital, navnlig for SMV'er, støtte forskning og udvikling inden for vedvarende energi, lagring heraf og hertil knyttet produktudvikling med henblik på at gøre EU's vedvarende industri mere konkurrencedygtig, lette udbredelsen af vedvarende energi og undgå yderligere forværring af konkurrencegabet mellem EU-landene;

11. understreger, at lagring af elektricitet kan bidrage til at gøre EU's elnet mere fleksibelt og afbalancere udsving, der hidrører fra produktionen af vedvarende energi; understreger, at det nuværende elektricitetsdirektiv 2009/72/EF ikke omtaler lagring, og påpeger, at den forestående revision af elektricitetsdirektivet skal tage højde for de mange tjenesteydelser, energilagring kan levere; mener, at en afklaring af situationen for lagring ville gøre det muligt for transmissionssystems- og netoperatører at investere i energilagringstjenester;

12. understreger, at støtteordninger på alle niveauer bør fokusere på teknologier med stort potentiale til at nedbringe omkostningerne ved vedvarende energi og/eller øge markedsudbredelsen af vedvarende energikilder;

13. mener, at den fremtidige F&U-strategi bør fokusere på at fremme udviklingen af intelligente net og intelligente byer; mener endvidere, at elektrificering af transporten, intelligent opladning af køretøjer og V2G-teknologi kan bidrage væsentligt til en forbedring af energieffektiviteten og den potentielle udbredelse af vedvarende energikilder;

14. mener, at EFRU og Samhørighedsfonden kan bidrage til at nå de mål, der er opstillet i direktiv 2009/28/EF og i klima- og energirammen for 2030, samt til at finansiere forskning og innovation i forbindelse med produktion af vedvarende energi, samtidig med at jobskabelsen og den økonomiske vækst støttes; understreger betydningen af tematisk koncentration inden for samhørighedspolitikken, fordi det vil bidrage til at kanalisere investeringerne over i lavemissions-økonomien, herunder de vedvarende energier, især i betragtning af den store betydning af det tematiske mål »støtte til overgangen til en økonomi med lavere CO₂-emissioner i alle sektorer«; opfordrer medlemsstaterne til at forstærke deres bestræbelser og gøre bedst mulig brug af de finansieringsmuligheder, der findes til dette formål, samtidig med at det understreger mulighederne for udvikling af det lokale erhvervsliv og den lokale jobskabelse; minder om EFRU's og Samhørighedsfondens fælles bestemmelser om støtteberettigelse for projekter vedrørende energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energikilder i private husholdninger, offentlige bygninger og virksomheder, og mener, at en regional integration af markedet for vedvarende energi, som vil kunne opnås ved hjælp af en sådan finansiering, ville udgøre et vigtigt bidrag fra samhørighedspolitikens side i denne henseende;

15. understreger behovet for øget samarbejde og samordning inden for og mellem medlemsstater og regioner og for en integreret tilgang til offentlige investeringer i og finansiering af tekniske forbedringer, udvikling og gennemførelse af intelligente net, tilpasning af energinet og kapacitet, intelligent måling, lagring, efterspørgselsstyring, energieffektivitet og innovativ produktion af vedvarende energi;

Torsdag den 23. juni 2016

16. fremhæver, at elnetene i mange medlemsstater ganske enkelt ikke er indrettet til at modtage elektricitet fra forskellige vedvarende energikilder; understreger, at en modernisering af energinettene er en forudsætning for at kunne imødekomme ændringer i produktion og transmission;

17. opfordrer indtrængende til at styrke gennemsigtigheden og offentlighedens deltagelse med inddragelse af alle relevante interessenter på et tidligt trin i udarbejdelsen af nationale planer for vedvarende energi; beklager den nuværende mangel på oplysninger om gennemførelsen af bestemmelserne i VE-direktivet og understreger behovet for mere detaljerede oplysninger i medlemsstaterne toårige rapporter; opfordrer Kommissionen til at styrke sin rolle i forbindelse med overvågning af og støtte til udviklingen af vedvarende energiformer; opfordrer Kommissionen til at skabe større åbenhed omkring anvendelsen af dens håndhævelsesbeføjelser;

18. understreger betydningen af, at alle myndighedsniveauer samt sammenslutninger inddrages i implementeringen af en europæisk model for produktion, forbrug og egetforbrug af energi, baseret på vedvarende kilder; opfordrer Kommissionen til at forstærke sin støtte til borgmesteraftalen, intelligente byer og lokalsamfund og 100 % VE-lokalsamfund, der åbner mulighed for deling af viden og bedste praksis;

19. påpeger, at øget regionalt samarbejde om vedvarende energi er afgørende for at sikre yderligere udvikling af vedvarende energikilder;

20. konstaterer med tilfredshed, at der i 2013 takket være brugen af vedvarende energikilder blev produceret ca. 388 millioner bruttotons CO₂ mindre, ligesom efterspørgslen efter fossile brændstoffer i EU faldt med 116 Mtoe;

21. fremhæver det enorme jobskabelsespotentiale i sektoren for vedvarende energi; opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at arbejdsstandarderne ikke sænkes som følge af energiomstillingen, der bør bygge på skabelse af kvalitetsjob;

Vedvarende energi til fremtiden

22. understreger, at VE-målene skal fastsættes i overensstemmelse med de klimamål, der vedtoges af 195 lande i Paris i december 2015; noterer sig forslaget fra Det Europæiske Råd om et minimumsmål på 27 % for vedvarende energi i 2030; erindrer om Parlamentets opfordring til fastlæggelse af bindende mål på mindst 30 % for den vedvarende energis andel af energiforbruget i 2030, som skal implementeres ved hjælp af nationale mål for at sikre den nødvendige investortillid og retssikkerhed; mener i lyset af den seneste COP21-aftale, at et væsentligt højere ambitionsniveau er ønskeligt; insisterer på, at klare og ambitiøse mål i denne henseende er et middel til at forbedre den juridiske sikkerhed og give EU en førende rolle på globalt plan; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en mere ambitiøs klima- og energipakke for 2030, som forhøjer EU's mål for vedvarende energi på mindst 30 %, der skal implementeres ved hjælp af individuelle nationale mål;

23. understreger relevansen af den nye lovgivning om vedvarende energikilder og markedsudformning med hensyn til at skabe en ny ramme, der egner sig til udvikling af vedvarende energi, baseret på pålidelige støtteordninger og fuld deltagelse af VE-teknologier på markedet;

24. konstaterer, at skattebegunstigelser er et stærkt incitament til at skifte fra fossil til vedvarende energi, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at revidere direktivet om energibeskatning og statsstøttere reglerne, der står i vejen for at udnytte sådanne incitamenters fulde potentiale;

25. understreger, at de mål, der allerede er fastsat for 2020, skal være minimumsgrundlaget for revisionen af VE-direktivet, således at medlemsstaterne ikke kan gå under deres nationale 2020-mål efter 2020; understreger, at opnåelse af EU's 2030-mål for vedvarende energi kræver en kollektiv indsats; understreger, at medlemsstaterne bør udforme deres nationale planer rettidigt, og at Kommissionen har behov for en forbedret tilsynskapacitet, også efter 2020, med tilstrækkelige redskaber til at kunne udføre en effektiv og rettidig overvågning og mulighed for at gribe ind over for tiltag, der virker mod hensigten; mener, at en sådan overvågning kun vil være mulig, hvis Kommissionen fastlægger nationale benchmarks for medlemsstaterne, der kan benyttes som målestok for deres fremskridt inden for vedvarende energi;

Torsdag den 23. juni 2016

26. fremhæver det potentiale, som udviklingen af vedvarende energi rummer for Europa, og understreger betydningen af at tilvejebringe langsigtede, gunstige vilkår for alle markedsaktører;

27. fremhæver det vigtige bidrag, som vedvarende energi yder til nedbringelsen af de samlede CO₂-emissioner; understreger betydningen af at udvikle vedvarende energi med henblik på at nå de mål, der blev vedtaget på COP21;

28. understreger, at medlemsstaterne bør øge den begrundede anvendelse af ordninger for statistisk overførsel og udformning af samarbejdsmekanismer omkring opfyldelsen af deres mål i overensstemmelse med artikel 6 i VE-direktivet; understreger betydningen af samarbejde mellem medlemsstaterne, da dette vil være til gavn for systemoptimering, effektivisering af leveringen og nedbringelsen af omkostningerne inden for vedvarende energi; opfordrer Kommissionen til at give medlemsstaterne yderligere incitamenter, information, en cost-benefit-analyse og vejledning i denne henseende;

29. fremhæver behovet for at fastlægge en stærk, robust og gennemsigtig forvaltningsordning for at sikre gennemførelsen af 2030-målet for vedvarende energi med behørig respekt for de nationale beføjelser med hensyn til at fastlægge energimikset og samtidig sikre en fuldstændig demokratisk kontrol med energipolitikkerne; opfordrer til at fastholde det nuværende vellykkede system med bindende nationale mål, nationale planer for vedvarende energi og toårige rapporter; mener, at disse elementer bør integreres i VE-direktivet, der skal sikre ansvarlig, effektiv og gennemsigtig overvågning af medlemsstaternes forpligtelser og gennemførelsen af eksisterende EU-lovgivning med henblik på at skabe grundlaget for en velfungerende europæisk energiunion;

30. påpeger betydningen af fælles bindende modeller for de nationale energi- og klimaplaner med henblik på at sikre sammenlignelighed, gennemsigtighed og forudsigelighed for investorer; mener, at alle medlemsstaternes planer og politiske planlægning fortsat skal være opdelt efter sektor, teknologi og kilde;

31. opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre et lovprincip om velerhvervede rettigheder for kraftværker baseret på vedvarende energikilder for at undgå ændringer med tilbagevirkende kraft af støttemekanismerne for vedvarende energi og garantere eksisterende aktivers økonomiske levedygtighed;

32. opfordrer til fjernelse af unødvendige bureaukratiske hindringer for investeringer, der kan gøre det muligt at nå elsammenkoblingsmålet på 10 % senest i 2020; understreger i den forbindelse, at øget regionalt samarbejde kan bidrage til at optimere omkostningerne ved integration af vedvarende energikilder og sænke omkostningerne for forbrugerne; understreger betydningen af en bred offentlig høring og deltagelse på et tidligt trin i planlægningen af nye energiinfrastrukturprojekter, samtidig med at der tages hensyn til lokale forhold; minder om vigtigheden af teknisk rådgivning og VVM-vurderinger i forbindelse med projekter inden for produktion og distribution af vedvarende energi;

33. konstaterer, at der i takt med udviklingen af vedvarende energikilder er opstået et mismatch mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer på arbejdsmarkedet; understreger, at aktive uddannelses-, efteruddannelses- og kompetencestrategier er et afgørende element i omstillingen til en bæredygtig og ressourceeffektiv økonomi; understreger den vigtige rolle, som arbejdsmarkedets parter og de offentlige myndigheder spiller for udformningen af kompetenceforbedrende ordninger og uddannelsesprogrammer;

34. understreger behovet for tilstrækkelig finansiering på EU-plan, hvilket bl.a. skal opnås ved at reducere investeringsrisiciene over en bred front for at fremme udbredelsen af vedvarende energikilder;

Energi på borger- og lokalsamfundsniveau

35. mener, at lokale myndigheder, lokalsamfund, husstande og enkeltpersoner bør udgøre rygraden i energiomstillingen og bør støttes aktivt for at hjælpe dem med at blive energiproducenter og -leverandører på lige fod med andre aktører på energimarkedet; opfordrer i den forbindelse til en fælles, overordnet definition af begrebet »prosumenter« på EU-plan;

36. mener, at det er af stor betydning at fastlægge en grundlæggende ret til egenproduktion og egetforbrug og retten til at lagre og sælge overskydende elektricitet til en rimelig pris;

Torsdag den 23. juni 2016

37. påpeger, at medlemsstaterne på grundlag af offentlig deltagelse skal udarbejde en strategi for borger- og lokalsamfundsenergi og i deres nationale handlingsplaner beskrive, hvordan de vil fremme små og mellemstore projekter inden for vedvarende energi og energikooperativer, og hvordan de agter at indregne dem som en faktor i deres lovrammer og støttepolitikker og med hensyn til markedsadgang;

38. opfordrer til, at der indføres et nyt kapitel om borger- og fællesskabsenergi i det reviderede direktiv om fremme af vedvarende energi for at imødegå de vigtigste markeds-mæssige og administrative hindringer og skabe et mere gunstigt investeringsmiljø for egenproduktion og egetforbrug af vedvarende energi;

39. bemærker, at passende licensprocedurer og administrative procedurer endnu ikke er på plads for alle teknologier i alle lande; anmoder medlemsstaterne om at fjerne administrative og markeds-mæssige hindringer for ny egenproduktionskapacitet, erstatte langvarige godkendelsesprocedurer med en simpel anmeldelsespligt og indføre effektive kvikskranker for projekttilladelser, netadgang og støtte med økonomisk og teknisk ekspertise samt sikre prosumenter adgang til alternative tvistbilæggelsesmekanismer; opfordrer i den henseende indtrængende Kommissionen til at sikre fuld gennemførelse af og fuldstændig kontinuitet i artikel 13 (administrative procedurer) og artikel 16 (adgang til og drift af nettene) i det nuværende VE-direktiv efter 2020;

40. fremhæver betydningen af at tage hensyn til forskellene mellem henholdsvis mikroproducenter samt små og store producenter; bemærker, at det er nødvendigt at udvikle passende rammevilkår og instrumenter for prosumenter (aktive energiforbrugere såsom husstande, herunder både ejere og lejere, institutioner og små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af vedvarende energi, enten individuelt eller kollektivt gennem kooperativer og andre sociale virksomheder eller samdriftsordninger) med henblik på at bidrage til energiomstillingen og lette deres integration i energimarkedet; anbefaler at begrænse de administrative hindringer for ny egenproduktionskapacitet til et absolut minimum, navnlig ved at fjerne begrænsningerne for markeds- og netadgang; foreslår at forkorte og forenkle godkendelsesprocedurerne ved i stedet at anvende en simpel anmeldelsespligt; finder, at revisionen af VE-direktivet kan omfatte specifikke bestemmelser til fjernelse af hindringer og fremme af lokalsamfunds-baserede/kooperative energiordninger via kvikskranker, der beskæftiger sig med projekttilladelser og yder økonomisk og teknisk rådgivning; opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af de minimis-undtagelserne i henhold til EU's retningslinjer for statsstøtte på energi- og miljøområdet, således at små og mellemstore projekter fortsat kan drage fordel af dynamiske feed-in-tariffer og fritages for komplekse auktionsprocesser;

41. understreger betydningen af offentlighedens deltagelse på et tidligt stadium med hensyn til at fremme miljøvenlige projekter inden for vedvarende energi under hensyntagen til de lokale forhold;

42. understreger behovet for, gennem en passende markedsregulering, at finde en balance mellem udviklingen af central og decentral energiproduktion, som sikrer, at forbrugere, som ikke har råd til at blive prosumenter, ikke forskelsbehandles; understreger nødvendigheden af at stille tekniske og administrative faciliteter til rådighed for kollektiv forvaltning af energiproduktion; understreger, at egenproduktion og vedvarende energikilder er ikke den tilgrundliggende årsag til de højere europæiske energiomkostninger;

43. fremhæver, at et øget fokus på gennemførelsen af energieffektiviteten i alle sektorer vil hjælpe EU med at øge sin konkurrenceevne og med udviklingen af innovative og omkostningseffektive energisparelsesninger;

44. understreger de miljømæssige, økonomiske og sociale fordele ved en integreret tilgang til energi og behovet for at fremme synergierne mellem og inden for elektricitets-, opvarmnings-, kølings- og transportsektorerne; opfordrer endvidere Kommissionen til at vurdere, hvordan fleksible vedvarende energikilder kan supplere variable energikilder, og hvordan dette bør tages i betragtning i forbindelse med energiplanlægning og udformningen af støtteordninger;

Elektricitet

45. understreger, at elproduktionen baseret på vedvarende energikilder bør integreres i eldistributionsnettet på alle niveauer og i transmissionssystemerne i lyset af, at udviklingen går i retning af en mere fleksibel og decentral energiproduktionsmodel, der tager hensyn til markedet;

46. bemærker, at ikke-variable former for produktion af vedvarende energi, såsom vandkraft, der hurtigt kan mobiliseres og er miljømæssigt forsvarlige, frembyder en mulighed for at støtte integrationen af vedvarende energikilder på markedet;

Torsdag den 23. juni 2016

47. opfordrer til en integreret tilgang til energipolitik, der omfatter udvikling og regulering af nettene, lagring, efterspørgselsstyring og forbedring af energieffektiviteten sammen med en forøgelse af andelen af vedvarende energikilder; fremhæver behovet for at undgå fastlåsnings af teknologier, som er uforenelige med dekarbonisering;

48. bemærker, at markedsintegration af elproduktion på grundlag af vedvarende energikilder kræver fleksible markeder, både på udbuds- og efterspørgselssiden, og at dette vil kræve bygning, modernisering og tilpasning af net og udvikling af nye oplagringsteknologier;

49. understreger, at elektrificering af både opvarmnings- og kølingssystemer, transportsektoren og andre sektorer er afgørende for at sikre en hurtig og effektiv omstilling til vedvarende energikilder;

50. fremhæver, at der, så længe elsystemet er ufleksibelt, er behov for prioriteret adgang til og lastfordeling af vedvarende energi for at fremme netopgraderinger og fremme anvendelsen af lagring og prisfleksibelt forbrug; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om at styrke og præcisere reglerne for prioriteret adgang og forrang ved lastfordeling for vedvarende energi i perioden efter 2020; fremhæver, at spørgsmålet om en udfasning af prioriteret adgang og forrang ved lastfordeling bør tages op i forbindelse med midtvejsevalueringen af det kommende VE-direktiv, der forventes at finde sted i 2024;

51. understreger, at prioriteret netadgang og forrang ved lastfordeling for vedvarende energi som fastsat i det nuværende VE-direktiv bør bibeholdes og styrkes; opfordrer til en lovramme for tiden efter 2020, som sikrer en passende kompensation i forbindelse med nedskæring af elektricitet fra vedvarende energikilder;

52. noterer sig Kommissionens strategi om at udvikle mekanismerne for prisfleksibelt elforbrug; understreger, at dette ikke bør medføre en ekstra byrde for borgerne eller øge energiomkostningerne for forbrugerne; understreger, at mekanismerne for prisfleksibelt elforbrug kan gøre det muligt at nedbringe energiomkostningerne, men fremhæver, at deltagelse i mekanismer for prisfleksibelt elforbrug eller dynamisk prisfastsættelse fortsat skal være en rent frivillig sag;

53. mener, at udvikling af løsninger til lagring af elektricitet vil være et nødvendigt element for udviklingen og integrationen af store mængder vedvarende energi, hvilket vil bidrage til at afbalancere nettet og gøre det muligt at lagre overskydende elektricitet fra vedvarende energikilder; opfordrer til en revision af de eksisterende lovrammer for at fremme ibrugtagningen af systemer til lagring af energi og fjerne eksisterende hindringer;

54. understreger, at problemet med flaskehalse i elnettet fortsat hindrer den frie udveksling af vedvarende energi hen over medlemsstaternes grænser og hæmmer fremskridtene i etableringen af et reelt indre energimarked i Den Europæiske Union;

55. understreger, at forbrugerne bør stilles stærkere og gives de rette incitamenter til at deltage i energimarkedet; bemærker, at dynamiske, markedsbaserede priser, bør udformes på en sådan måde, at de i tilstrækkelig grad motiverer til et prisfleksibelt elforbrugsmønster hos forbrugerne og aktiverer den nødvendige produktion samt fremmer et intelligent og effektivt forbrug; anbefaler, at Kommissionen yderligere analyserer deres indvirkning på forskellige forbrugergrupper;

56. understreger, at visse forbrugere har ufleksible forbrugsmønstre og kan blive negativt påvirket af en øget brug af prisbaserede effektiviseringsmekanismer; understreger i den forbindelse betydningen af, at medlemsstaternes energieffektivitetspolitikker tager hensyn til særligt udsatte forbrugere;

57. mener, at der bør være klare EU-regler for egenproduktion af vedvarende energi og for VE-lokalsamfund og -kooperativer, der tager hensyn til alle fordelene i forbindelse med udformningen af betalingsmekanismer i forbindelse med salg af overskydende produktion og brug af nettet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme egenproduktionen af energi samt implementering og sammenkobling af lokale forsyningsnet for vedvarende energi som supplement til deres nationale energipolitikker; fremhæver, at prosumenter bør have adgang til energinet og -markedet til en rimelig pris og ikke bør straffes med ekstra skatter eller afgifter; udtrykker foruroligelse over de initiativer, som nogle medlemsstater har taget til at skabe hindringer for udøvelsen af retten til egetforbrug og egenproduktion;

Torsdag den 23. juni 2016

58. bemærker, at forbrugere i dag næsten ikke bidrager til den planlagte udvikling af ny produktionskapacitet for vedvarende energi, når de vælger eltariffer, der markedsføres med en brændstofsammensætning, som angiveligt er baseret 100 % på vedvarende energikilder; opfordrer til en nøjagtig, pålidelig og gennemsigtig sporingsmekanisme, således at »grønne« anprisninger knyttes til målbare kriterier for så vidt angår ekstra miljøgevinster;

59. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre bedre brug af varme- og køleenergi fra geotermiske kilder;

Opvarmning og køling

60. hilser Kommissionens meddelelse om en EU-strategi om opvarmning og køling fra februar 2016 velkommen, men fremhæver manglen på fremskridt og de lave mål, der er sat for vedvarende energi inden for opvarmning og køling, navnlig i bygninger; understreger det store potentiale for fortsatte fremskridt inden for anvendelsen af vedvarende energi til opvarmning og køling; bemærker, at sektoren for opvarmning og køling tegner sig for halvdelen af EU's endelige energiforbrug og derfor spiller en afgørende rolle for opfyldelsen af EU's mål på områderne klimaændringer og vedvarende energikilder; anerkender fordelene ved at øge anvendelsen af vedvarende energi i opvarmnings- og kølingssektoren; understreger den øgede fleksibilitet inden for varmeinfrastruktur og -lagring, som gør det lettere at integrere variable vedvarende energikilder i denne sektor ved at lagre energi i form af varme, samtidig med at der er udsigt til gode afkast af investeringer og muligheder for forbedring af kvaliteten af den lokale beskæftigelse; opfordrer Kommissionen til at udfylde de lovgivningsmæssige lakuner i lovpakken om vedvarende energi for tiden efter 2020; fastholder, at indsatsen i sektoren for opvarmning og køling rummer et stort potentiale for at øge energisikkerheden (i betragtning af at 61 % af al gas, som importeres til Den Europæiske Union, anvendes i bygninger, fortrinsvis til opvarmningsformål), f.eks. gennem udvikling af fjernvarme- og fjernkølingsnet, som er en effektiv metode til at indføre bæredygtig varme i byerne i stor målestok, eftersom de samtidig kan levere varme fra en række kilder og ikke i sig selv er afhængige af én kilde;

61. bifalder Kommissionens meddelelse om en strategi for opvarmning og køling, der understreger behovet for at udfase fossile brændstoffer, som stadig udgør 75 % af de brændstoffer, der bruges i sektoren, og at erstatte dem fuldstændigt med energieffektivitetsforanstaltninger — vore bedste mulighed for at nedbringe brugen af fossile brændstoffer — og vedvarende energikilder;

62. opfordrer til yderligere foranstaltninger til at udnytte resten af den vedvarende energis betydelige potentiale i sektoren for opvarmning og køling med henblik på at opfylde 2020-målene fuldt ud; opfordrer Kommissionen til at udfylde de lovgivningsmæssige lakuner i disse sektorer i lovpakken om vedvarende energi for tiden efter 2020;

63. konstaterer, at biomasse tegner sig for ca. 90 % af al den vedvarende energi, der benyttes til opvarmning i dag; konstaterer, at biomasse i Central- og Østeuropa spiller en central rolle med hensyn til at øge energisikkerheden på en bæredygtig måde

64. understreger behovet for at lette omstillingen til energieffektive varmeanlæg baseret på vedvarende energi og samtidig sikre tilstrækkelig støtte og øget information og bistand til energifattige borgere;

65. understreger behovet for en omfattende og effektiv definition af køling baseret på vedvarende energi;

66. understreger behovet for at renovere og øge effektiviteten af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, eftersom fjernvarme- og fjernkølingsnet kan benytte og lagre elektricitet fra vedvarende energikilder og derefter distribuere den til bygninger og industriområder og således øge udbredelsen af opvarmning og køling baseret på vedvarende energi;

67. fremhæver det potentiale, som prosumentgrupper, herunder husstande, mikrovirksomheder og små virksomheder, kooperativer og lokale myndigheder, rummer for at etablere kollektive energisystemer i form af f.eks. fjernvarme, der leverer omkostningseffektiv opvarmning og køling baseret på vedvarende energi, samt for de mange synergier mellem energieffektivitet og vedvarende energi;

68. mener, at synergierne mellem VE-direktivet, energieffektivitetsdirektivet og bygningsdirektivet bør styrkes for at fremme brugen af vedvarende energi til opvarmning og køling;

Torsdag den 23. juni 2016

69. bemærker, at energieffektivitetsprojekter vedrørende både opvarmning og køling er vigtige redskaber til at sikre stabile og forudsigelige energiforbrugsmønstre og bekæmpe energifattigdom;

Transport

70. konstaterer, at man i betydelig grad er bagud med at opfylde målet om 10 % vedvarende energi i transportsektoren i 2020, delvis på grund af de udfordringer, som en biobrændselsbaseret strategi i indebærer på transportområdet; minder om, at transportsektoren er den eneste sektor i EU, hvor drivhusgasemissionerne er steget siden 1990; påpeger, at vedvarende energiformer er afgørende for at opnå bæredygtig mobilitet; opfordrer medlemsstaterne til at øge bestræbelserne på at indføre bæredygtighedsforanstaltninger i transportsektoren såsom efterspørgselsbegrænsning, en omlægning til mere bæredygtige transportformer, større effektivitet og elektrificering af transporten; opfordrer Kommissionen til at udvikle en ramme til fremme af anvendelsen af køretøjer, der kører på el fra vedvarende energikilder, og at forbedre de retlige rammer på en måde, der giver gunstige udsigter for biobrændstoffer med høj drivhusgaseffektivitet, under hensyntagen til indirekte ændringer i arealanvendelsen (ILUC) i perioden efter 2020;

71. opfordrer til at bevare og øge den delvise anvendelse af den fælles landbrugspolitik til støtte for investeringer i produktion og forbrug af vedvarende energi i landbrugssektoren;

72. anslår, at transport tegner sig for over 30 % af det endelige energiforbrug i Europa, og at 94 % af transporten er afhængig af olieprodukter; mener derfor, at en indsats for øget anvendelse af vedvarende energi i transportsektoren skal være ambitiøs og kædes direkte sammen med dekarboniseringen af transportsektoren;

73. opfordrer Kommissionen til at foreslå ambitiøse foranstaltninger til at fremskynde dekarboniseringen af transportsektoren, bl.a. gennem brændstoffer fra vedvarende energikilder, øget elektrificering og øget effektivitet, og til at intensivere bestræbelserne på at fremme den teknologiske udvikling og innovation inden for disse områder;

74. påpeger vigtigheden af elektrificering af transportsektoren med henblik på at dekarbonisere økonomien og opfordrer Kommissionen til at udforme rammer for tilskyndelse til anvendelse af køretøjer, der kører på elektricitet fra vedvarende energikilder, som et centralt element i opfyldelsen af 2030-målene;

75. afventer Kommissionens fremlæggelse af sin strategi for dekarbonisering af transportsektoren i juni 2016 og understreger i den sammenhæng nødvendigheden af at fremme en øget anvendelse af vedvarende energi for at sikre, at transportsektoren bidrager aktivt til at opfylde 2020-målene;

76. glæder sig over de fremskridt, der er gjort i med hensyn til at udvikle nye biobrændstoffer og motorer som led i de projekter, der er gennemført under EU-fællesforetagendet Clean Sky;

77. understreger betydningen af at udvikle den næste generation af biobrændsler, der er baseret på biomasse eller affald;

78. påpeger, at der er behov for en forbedring af de lovgivningsmæssige rammer og langsigtede betingelser med henblik på at støtte brugen af vedvarende energi inden for luftfarts- og skibsfartssektoren;

79. understreger behovet for et modalskift i transportsektoren med henblik på at give plads til regulering og politikker for bæredygtig mobilitet, herunder intermodalitet, bæredygtige logistiksystemer, mobilitetsstyring og bæredygtige bypolitikker, som flytter energiforbruget i transportsektoren over på vedvarende energikilder og/eller mindsker det samlede energiforbrug, kombineret med fremme af mere aktive rejsemodeller, udvikling og gennemførelse af intelligente byløsninger og støtte til miljøvenlig mobilitet og hensigtsmæssig byplanlægning; opfordrer medlemsstaterne og EU til at fremme en omlægning af passager- og godstrafikken fra vej- og lufttransport til jernbane- og søtransport; opfordrer Kommissionen til at vurdere potentialet i teknologierne for trolley-lastbiler;

80. opfordrer indtrængende EU-institutionerne til som et udtryk for deres stærke engagement i vedvarende energi selv at udvikle en kapacitet for vedvarende energi med henblik på at dække deres egne bygningers energibehov; understreger, at EU-institutionerne, indtil en sådan kapacitet er udviklet, bør købe grøn energi for at opfylde deres behov;

Torsdag den 23. juni 2016

81. understreger, at en større andel af transportformerne gang, cykling, bildeling og samkørsel kombineret med offentlige transportsystemer er afgørende for at nedbringe og modvirke EU's afhængighed af olie og derved mindske udledningen af drivhusgasser;

82. fremhæver potentialet i cykelsystemer og -infrastrukturer for at forbedre transportens bæredygtighed i byområder;

83. fremhæver de muligheder for at reducere emissioner og bidrage til en lavemissionsøkonomi, der ligger i en yderligere elektrificering af transportsystemerne;

Bæredygtighedskriterier for biobrændsler og flydende biobrændsler

84. opfordrer Kommissionen til, på grund af behovet for en større synergi og konsistens i europæisk politik, at fastsætte bæredygtighedskriterier for bioenergi under hensyntagen til en grundig vurdering af de eksisterende EU-bæredygtigheds-politikkers funktionsmåde og politikkerne om den cirkulære økonomi; påpeger, at en styrkelse af EU's energisikkerhed bør opnås gennem en bæredygtig anvendelse af egne ressourcer i overensstemmelse med målet om at forbedre ressourceeffektiviteten;

85. opfordrer til forsigtighed med hensyn til den stigende tendens til anvendelse af skovbiomasse som vigtig vedvarende energikilde i EU, idet dette potentielt kan have skadelige virkninger på klimaet og miljøet, medmindre den stammer fra bæredygtige kilder og er behørigt dokumenteret; bemærker, at der skal tages højde for bioenergiens langsigtede klimavirkninger på grund af den lange tid, det tager for fældet skov at opnå paritet;

86. bemærker, at bioenergi allerede tegner sig for 60 % af den vedvarende energi i Europa, og at dens anvendelse forventes at vokse yderligere; understreger behovet for så hurtigt som muligt at klarlægge drivhuseffekten af de forskellige anvendelser af skovbiomasse til energiformål og indkredse de anvendelsesformer, der har det største modvirknings-potentiale inden for politisk relevante tidsrammer;

87. understreger, at produktion af biobrændstoffer hverken bør påvirke fødevarereproduktionen eller bringe fødevareresikkerheden i fare; mener imidlertid, at afbalancerede politikker til fremme af øget europæisk udbytte af råvareafgrøder som f.eks. hvede, majs, sukkerroe og solsikke kunne omfatte bestemmelser om produktion af biobrændstoffer, hvor der tages højde for indirekte ændringer i arealanvendelsen (ILUC) på en måde, som kan give Europas landbrugere en stabil indtægt, tiltrække investeringer og skabe arbejdspladser i landdistrikterne, bidrage til at afhjælpe Europas kroniske mangel på (GMO-frit) proteinrigt dyrefoder og gøre Europa mindre afhængigt af import af fossile brændstoffer; mener, at hvis der er et for stort udbud af de omhandlede landbrugsprodukter på markedet, vil produktionen af biobrændstoffer og bioethanol kunne udgøre en midlertidig afsætningsmulighed, der kan opretholde stabile købspriser, sikre landbrugernes indkomster i krisesituationer og fungere som en markedsstabilitetsmekanisme; understreger behovet for at fremme integration af uopdyrket agerjord, der ikke anvendes til at fremstille fødevarer, i produktionen af bioenergi med henblik på at opfylde de nationale og europæiske mål for vedvarende energi;

88. mener, at husdyrgødning kan være en værdifuld kilde til biogas gennem brug af forarbejdningssteknikker som f.eks. fermentering, og understreger samtidig betydningen af at gøre dette til en økonomisk bæredygtig mulighed for landbrugerne;

89. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at fremme omfanget af bæredygtig skovforvaltning og dermed den vigtige rolle, som skovbiomasse spiller som en af EU's vigtige fornyelige råstoffer, der kan bidrage til at nå EU's energimål; henleder opmærksomheden på den stigende efterspørgsel efter skovbiomasse, hvilket betyder, at bæredygtig skovforvaltning i overensstemmelse med EU's skovbrugsstrategi bør styrkes yderligere og fremmes, da det er afgørende for biodiversiteten og skovenes økosystemiske funktion, herunder vedrørende absorption af CO₂ fra atmosfæren; fremhæver derfor behovet for en afbalanceret udnyttelse af ressourcerne i EU og import fra tredjelande i betragtning af den meget lange regenereringstid for træ;

o

o o

90. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0293

Rapport om gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om rapport om gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet (2012/27/EU) (2015/2232(INI))

(2018/C 091/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 og 194,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen »Energiunionspakken — En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik« (COM(2015)0080),
- der henviser til direktivet om bygningers energimæssige ydeevne (2010/31/EU) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 23.-24. oktober 2014 om 2030-rammen for klima- og energipolitikken,
- der henviser til Paris-aftalen fra december 2015 vedtaget på den 21. partskonference under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (COP 21),
- der henviser til den tredje energipakke,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2015 med titlen »På vej til en europæisk energiunion« ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens rapport af 18. november 2015 med titlen »Vurdering af de fremskridt, som medlemsstaterne har gjort med at nå de nationale mål for energieffektivitet inden 2020 og med at gennemføre direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet i henhold til dette direktivs artikel 24, stk. 3« (COM(2015)0574),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. marts 2011 med titlen »Køreplan for omstilling til en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi i 2050« (COM(2011)0112),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. december 2011 med titlen »Energikøreplanen 2050« (COM(2011)0885),
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2014 om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030 ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi ⁽⁵⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. februar 2016 med titlen »En EU-strategi for opvarmning og køling« (COM(2016)0051),

⁽¹⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0444.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0094.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0266.

Torsdag den 23. juni 2016

- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0199/2016),
- A. der henviser til, at øget energieffektivitet og energibesparelser er vigtige faktorer for miljø- og klimabeskyttelse, styrkelse af økonomisk konkurrenceevne, jobskabelse, energiforsyningsikkerhed og bekæmpelse af energifattigdom og har geopolitiske og demokratiske dimensioner for EU; der henviser til, at direktivet om energieffektivitet (EED) udgør et vigtigt grundlag i denne forbindelse; der henviser til, at Kommissionen i sit forslag om etablering af energiunionen betragter energieffektivitet som en uafhængig energikilde;
- B. der henviser til, at EU samlet set gør gode fremskridt med hensyn til at opfylde sine klima- og miljømål for 2020 i henhold til prognoser, som forudsætter fuldstændig gennemførelse af al relevant lovgivning inden 2020 (reduktion af CO₂-emissioner, en øget andel af vedvarende energikilder og fremme af energieffektiviteten), og bør fastholde sin førende rolle på verdensplan;
- C. der henviser til, at de fleste besparelser ventes opnået gennem »tværgående« politikker på tværs af flere sektorer (44 %) efterfulgt af bygninger (42 %), industri (8 %) og transport (6 %);
- D. der henviser til, at der hersker betydelig usikkerhed om pålideligheden af skønnene vedrørende energibesparelser, som medlemsstaterne har udarbejdet;
- E. der henviser til, at bygninger tegner sig for 40 % af det endelige energiforbrug og 36 % af CO₂-emissionerne; der henviser til, at 50 % af det endelige energiforbrug desuden anvendes til opvarmning og køling, og 80 % anvendes i bygninger, hvor meget af det går til spilde; der henviser til, at der skal udvikles en indikator for energiforbruget til opvarmning og køling af bygninger på nationalt plan; der henviser til, at 50 % af de emissionsnedsættelser, der er nødvendige for at begrænse den globale temperaturstigning til mindre end 2 °C, skal komme fra energieffektivitet; der henviser til, at en reduktion af bygningers energiforbrug er den mest omkostningseffektive vej til at forbedre energisikkerheden og nedbringe CO₂-emissionerne, idet man samtidig bidrager til EU's genindustrialiseringsmål;
- F. der henviser til, at energieffektivitet skal betragtes som en uafhængig energikilde, der udgør den mængde energi, der spares, i Nw (negawatt), hvilket er blevet påvist ud over enhver tvivl i verdens og Europas nyere historie;
- G. der henviser til, at 61 % af den importerede gas er beregnet til bygninger (hvoraf 75 % er boliger); der henviser til, at forskning har vist, at en ambitiøs EU-dækkende politik for bygningsrenovering kan medføre, at mængden af import (som anvendes inden for byggesektoren) kunne sænkes med 60 % på en omkostningseffektiv måde på kort sigt (dvs. over 15 år) og fjernes fuldstændig på lang sigt (den europæiske bygningsmasse vil i 2040 have et forbrug svarende til EU's egen gasproduktion i 2011);
- H. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at EU og medlemsstaterne anerkender vigtigheden af at medtage borgerbaserede initiativer såsom kooperative selskaber og projekter for energieffektivitet i lokalsamfundet; der henviser til, at det er nødvendigt at fjerne økonomiske, lovgivningsmæssige og administrative hindringer med henblik på at give borgerne mulighed for at deltage aktivt i energisystemet;
- I. der henviser til, at direktivet om energieffektivitet er et nøgledirektiv, hvori man anerkender betydningen af energibesparelser som den afgørende faktor for at opfylde ambitionerne efter COP21, idet man samtidig opnår de største og mest alsidige fordele; der henviser til, at der skabes arbejdspladser ved at investere i bygningsrenovering og andre energieffektivitetsforanstaltninger, fremskridt med hensyn til levestandarder gennem reduktion af brændstoffattigdom, beskæftigelsesmuligheder inden for SMV-sektoren, højere ejendomsværdier, større produktivitet, forbedret sundhed og sikkerhed, forbedringer af luftkvaliteten, et forbedret beskæftigelsesgrundlag og højere BNP;

Torsdag den 23. juni 2016

- J. der henviser til, at øget energieffektivitet, navnlig inden for byggesektoren, medfører yderligere fordele i form af fleksibilitet på forsyningsiden og en reduktion af den samlede basisbelastning og spidsbelastning;

Direktivet om energieffektivitet: utilstrækkelig gennemførelse, men det skaber en ramme for opnåelse af energibesparelser

1. fremhæver, at energieffektivitet er af afgørende betydning, hvis vi skal nå vore klima- og energimål i overensstemmelse med de mål, som blev godkendt i Paris-aftalen fra COP21; understreger, at energieffektivitet er af altafgørende betydning for at mindske vores afhængighed af energiimport, skabe job, bekæmpe energifattigdom, forbedre komfort og sundhed og styrke vores økonomi; understreger, at direktivet om energieffektivitet har udløst adskillige positive udviklinger i medlemsstaterne, men at utilstrækkelig gennemførelse hæmmer dets fulde udfoldelse;
2. understreger, at det er afgørende at begynde overgangen til et mere bæredygtigt energisystem, der er baseret på vedvarende energi og med en så hurtig afvikling af anvendelsen af fossile brændstoffer som muligt; udtrykker bekymring over, at lavere priser på fossile brændstoffer kan udgøre en hindring for dekarboniseringspolitikken og politikken for energieffektivitet;
3. opfordrer til, at der udarbejdes planer for udfasning af støtte til fossile brændstoffer og kanalisering af økonomiske ressourcer over i energieffektivitetsprojekter, hvis formål er at nå EU's mål for dekarbonisering af energisektoren senest i 2050;
4. konstaterer, at direktivet om energieffektivitet fra 2012 og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne fra 2010 endnu ikke er blevet fuldt ud gennemført af medlemsstaterne; minder om, at fristen for gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet var den 5. juni 2014; mener, at omkostningsbesparelser og en reduktion af energiforbruget er i borgernes og erhvervslivets interesse; understreger betydningen af en stærk reguleringsramme, der består af mål og foranstaltninger, som kan skabe incitamenter til og muliggøre investeringer i energieffektivitet og et lavt energiforbrug og lave omkostninger og samtidig yde støtte til konkurrenceevne og bæredygtighed; tilføjer, at visse medlemsstater ikke i tilstrækkelig grad gør brug af den EU-støtte, der tilbydes for at øge energieffektiviteten i beboelsesejendomme; bemærker det betydelige potentiale for skabelse af beskæftigelse af høj kvalitet ved en fuldstændig gennemførelse af energieffektivitetsforanstaltningerne, idet der tages hensyn til, at omkring 900 000 job er knyttet til levering af energieffektive varer og tjenesteydelser (ifølge data for 2010);
5. gentager, at energieffektivitet skal opfattes som det mest bæredygtige element i vores forpligtelse til at mindske vort energiforbrug og ikke som en undskyldning for at øge forbruget;
6. er enig med Kommissionen i, at lavere brændstofpriser og udsigten til økonomisk vækst kunne bringe opnåelsen af målet på 20 % yderligere i fare; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke overvågnings-, efterprøvnings-, kontrol- og overensstemmelsesordningen for at sikre det rette ambitionsniveau;
7. erkender, at medlemsstaterne forventes at have opnået blot 17,6 % af de primære energibesparelser inden 2020, og at målet på 20 % er i fare, medmindre den eksisterende EU-lovgivning gennemføres fuldt ud, indsatsen intensiveres, og de nuværende hindringer for investeringer fjernes; bemærker imidlertid, at enhver vurdering af gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet på dette stadie kun kan give et delvist overblik, eftersom det først er trådt i kraft for nylig og i lyset af fristen for gennemførelsen; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til fuldt ud og hurtigt at gennemføre direktivet; opfordrer Kommissionen til at reagere hurtigt med anmodninger, hvor det måtte være nødvendigt, for at få tilpasset nationale planer til målene for direktivet og til at tage alle lovlige midler i brug for at sikre, at medlemsstaterne tilvejebringer ajourførte og præcise oplysninger;
8. minder om sin ovennævnte beslutning af 5. februar 2014 og sine beslutninger af 26. november 2014⁽¹⁾ og 14. oktober 2015⁽²⁾, hvori der bl.a. opfordres til fastsættelse et energieffektivitetsmål på 40 % for 2030; mener, at et bindende overordnet mål med individuelle nationale mål for 2030 vil øge EU's uafhængighed af energiimport, tilskynde til innovation og bidrage til at sikre EU's teknologiske lederskab inden for energieffektivitet; mener endvidere, at bindende krav er afgørende for at opnå et maksimalt ambitionsniveau og en maksimal indsats i medlemsstaterne og for at sikre tilstrækkelig fleksibilitet til at skræddersy blandingen af værktøjer og instrumenter på nationalt plan;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0063.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0359.

Torsdag den 23. juni 2016

9. bemærker, at de lokale myndigheder spiller en afgørende rolle med hensyn til at muliggøre gennemførelsen af direktivet ved at deltage i ambitiøse energibesparelsesforanstaltninger i form af lokale handlingsplaner, som f.eks. inden for rammerne af borgmesteraftalen om klima og energi; mener, at data fra lokale handlingsplaner, som f.eks. de politikker og foranstaltninger for energieffektivitet, der er skitseret i mere end 5 000 handlingsplaner for bæredygtig energi inden for rammerne af borgmesteraftalen om klima og energi, kan yde et effektivt bidrag til at være med til at udforme og hæve ambitionsniveauet for nationale energieffektivitetsmål;

10. har den holdning, at potentialet ved lokale energibesparelser bør udnyttes langt bedre, eftersom lokale og regionale myndigheder spiller en central rolle for fremme af energieffektivitet og generelt energiomstillingen; opfordrer Kommissionen til at styrke bynetværkene, som f.eks. borgmesteraftalen, intelligente byer og lokalsamfund eller samfund med 100 % vedvarende energiforsyning, som giver mulighed for deling af viden og bedste praksis mellem byer, lokale myndigheder, regioner og medlemsstater inden for lokal bottom-up-planlægning af energiomstillingen, udformning og gennemførelse af energieffektivitetsforanstaltninger og egenproduktion og adgang til økonomisk støtte;

11. beklager det uambitiøse mål (en forbedring af energieffektiviteten med mindst 27 % inden 2030), som Det Europæiske Råd vedtog i 2014, og som primært skyldes en yderst urealistisk høj diskonteringssats i en tidligere konsekvensvurdering; minder om, at diskonteringssatsen (17,5 %) er uforholdsmæssigt høj; opfordrer Kommissionen til at gå over til omfattende cost-benefit-analyser, som tager højde for de mange fordele ved energieffektivitet, og til en social diskonteringssats i tråd med dens egne retningslinjer for bedre regulering; anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at revidere energieffektivitetsmålet på 27 % inden 2030 i lyset af klimaaftalen fra Paris med henblik på at opfylde målet om at begrænse stigningen i den globale opvarmning til et godt stykke under 2 °C og om at fortsætte bestræbelserne på at begrænse stigningen til 1,5 °C i tråd med det af Parlamentet vedtagne energieffektivitetsmål; anmoder Kommissionen om at fastsætte et bindende energieffektivitetsmål på 40 % for 2030, som vil afspejle niveauet for potentialet i omkostningseffektiv energieffektivitet;

12. understreger, at man yderligere bør fremme en langsigtet strategi for begrænsning af energiefterspørgsel i EU;

13. fremhæver, at direktivets fleksibilitet i visse tilfælde har gjort det muligt for mange medlemsstater at komme i gang med energieffektivitetsforanstaltninger, og mener, at denne fleksibilitet i alternative foranstaltninger er afgørende, hvis medlemsstaterne skal kunne gennemføre energieffektivitetsprogrammer og -projekter fremover; kræver, at smuthuller i det eksisterende direktiv, som er skyld i, at direktivet ikke har nået sine målsætninger, navnlig i artikel 7, skal fjernes, samtidig med at medlemsstaternes tilstrækkelige fleksibilitet til at vælge mellem foranstaltningerne bevares; bemærker, at den EPRS-undersøgelse om gennemførelsen af artikel 7 ⁽¹⁾, der er baseret på tal fra medlemsstaterne, konkluderer, at foranstaltninger, der f.eks. giver medlemsstaterne mulighed for at indfase målet, for at tage højde for tidlige foranstaltninger eller for at udelukke transport- og ETS-sektoren fra beregningen af deres mål, i næsten alle tilfælde har ført til et årligt overordnet energibesparelsesmål på blot halvdelen (0,75 %); bemærker, at forfatterne har erklæret, at analysen kun kan være så god som de leverede data; insisterer på, at de alternative tiltag som omhandlet i artikel 7, stk. 9, skal defineres mere præcist og bør være lette at kvantificere;

14. bemærker, at indfasning og tidlige foranstaltninger i henhold til artikel 7, stk. 2, ikke længere gælder; minder om, at artikel 7 forventes at opfylde mere end halvdelen af det i direktivet fastsatte mål på 20 %;

15. påpeger, at det eksisterende direktivs største svaghed er, at de fleste foranstaltninger ophører i 2020, medmindre det bliver ændret på passende vis, hvilket bl.a. betyder, at gyldigheden af dets vigtigste bestemmelser, navnlig artikel 7, bør forlænges, ikke blot til 2030, men endnu længere, og at det nuværende direktiv skal vurderes i denne sammenhæng og med mål, der skal fastsættes i takt med udviklingen (opnåede resultater, teknologisk og markeds-mæssig innovation osv.); forventer, at dette vil gavne langsigtede foranstaltninger mest; gør endvidere opmærksom på, at det er nødvendigt at indføre en midtvejsevaluering for at garantere, at målene vil blive nået i 2030;

⁽¹⁾ Jf. Tina Fawcett og Jan Rosenow: »The Member States' plans and achievements towards the implementation of Article 7 of the Energy Efficiency Directive«, EPRS-undersøgelse.

Torsdag den 23. juni 2016

16. understreger, at en bedre harmonisering af metoderne til beregning af additionalitet (kapacitet til at fremme teknologier, der ligger over gennemsnittet på markedet) og væsentlighed (kapacitet til at fremme foranstaltninger, der ikke nødvendigvis ellers ville være blevet truffet) samt af procedurerne for måling og kontrol af energibesparelser kunne bidrage til en bedre gennemførelse af bestemmelserne i artikel 7;

17. foreslår, at overskriften i artikel 7 ændres til »energibesparende støtteordninger« for at understrege nødvendigheden af, at medlemsstaterne hjælper forbrugerne, herunder SMV'er, med at spare energi og mindske deres energiomkostninger og træffer foranstaltninger til at muliggøre sådanne energibesparelser gennem obligatoriske energiorordninger og andre foranstaltninger;

18. foreslår, at både artikel 7 og navnlig ordningen for energispareforpligtelser bør prioritere foranstaltninger inden for bygningssektoren, navnlig ved at fremme gennemførelsen af de nationale langsigtede strategier i artikel 4, der bør udformes til at frigive det fulde potentiale til investering i energirenovering af bygninger;

19. understreger, at en de største udfordringer og hindringer for gennemførelsen af artikel 7, nemlig den manglende viden og kapacitet hos de involverede parter, spiller en væsentlig rolle, og det samme gælder den lave grad af bevidsthed blandt de endelige forbrugere om obligatoriske effektivitetsordninger eller alternative foranstaltninger og den begrænsede tidsramme (2014-2020) for gennemførelsen heraf; opfordrer derfor EU til at investere mere i gennemførelsen af informations- og støttetiltag i de enkelte medlemsstater;

20. understreger, at manglen på energieffektivitetsindikatorer, såsom energiforbrug pr. BNP-enhed, forhindrer nogle medlemsstater i at tilskynde borgere og virksomheder til at nå de politiske klimamål og mål for energieffektivitet;

21. understreger, at den bestemmelse i artikel 7, ifølge hvilken medlemsstaterne kan kræve, at en del af energieffektivitetsforanstaltningerne som en prioritet gennemføres i husholdninger, der er berørt af energifattigdom, eller i socialt boligbyggeri, hidtil kun er blevet benyttet af to medlemsstater; opfordrer til, at denne bestemmelse styrkes;

22. er af den opfattelse, at energieffektivitetsforanstaltninger for udsatte og energifattige husholdninger skal gennemføres som en prioritet for at sikre, at energiomkostningerne for navnlig disse husholdninger reduceres på et varigt grundlag;

23. foreslår, at man i nationale handlingsplaner for energieffektivitet som fastsat i artikel 24 i det nuværende direktiv kan kræve, at medlemsstaterne opstiller mål for indførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger for at mindske risikoen for energifattigdom og rapporterer om, i hvilken udstrækning de når disse mål;

24. er af den opfattelse, at foranstaltningerne til energieffektiv renovering af eksisterende bygninger skal prioriteres således, at de sættes ind over for borgere, der er hårdest ramt af energifattigdom; opfordrer Kommissionen til at foreslå et mål for forbedring af energieffektiviteten i boligmassen tillige med fremtidige minimumsstandards for energieffektivitet i lejeboliger i forbindelse med revisionen af direktivet om energieffektivitet;

25. konstaterer, at 16 medlemsstater har valgt at indføre en ordning for energispareforpligtelser (artikel 7, stk. 1), og at 24 medlemsstater i varierende grad har benyttet sig af muligheden for alternative foranstaltninger, og 18 medlemsstater foretrak alternative foranstaltninger til renoveringsandelen (artikel 5); kritiserer, at syv medlemsstater ikke har indført energisyn (artikel 8);

26. understreger, at der til nogle af de centrale elementer i direktivet om energieffektivitet (f.eks. intelligente målere, kraftvarmeproduktion og renoveringsplaner) er behov for mere tid, og at en stabil energieffektivitetsramme efter 2020 er afgørende for at give investorer, offentlige myndigheder og virksomheder den nødvendige tillid og reguleringsmæssige stabilitet til at iværksætte projekter og innovationer, eftersom de har et stort potentiale til at mindske energiforbruget og således mindske omkostningerne for forbrugerne; bemærker, at den offentlige efterspørgsel og markedet er afgørende drivkræfter for disse projekter;

27. medgiver, at utilstrækkelige prissignaler er en af hovedårsagerne til, at reaktionen på efterspørgselssiden bliver undermineret; opfordrer medlemsstaterne til at gøre noget ved denne forhindring og til at fremme intelligente målere og gennemsigtig fakturering for dermed at fremme en forbrugeradfærd med kraftigere reaktioner med hensyn til energiforbrug og investering i energieffektivitet;

Torsdag den 23. juni 2016

28. imødeser nye innovative og intelligente løsninger på, hvordan energiudbud og -efterspørgsel kan afbalanceres, hvordan vedvarende energi kan udnyttes bedre, og hvordan spidsbelastninger i energiforbruget kan mindskes; efterlyser forsknings- og udviklingsfinansiering til disse nye løsninger, især til SMV-sektoren;

29. understreger forbrugernes, borgernes og distributionssystemoperatørers (DSO'ers) afgørende rolle i et stadig mere decentraliseret energilandskab og betydningen af at inddrage dem for at nå målene for energieffektivitet; understreger derfor, at der er behov for flere foranstaltninger for at forbedre deres rolle, bl.a. gennem en lettelse af efterspørgselsreaktionen, oplagringsfaciliteter i mindre målestok, bygningsrenovering og fjernvarme- og fjernkølingssystemer, både på individuelt og kooperativt plan;

30. påpeger, at energieffektivitetsdirektivet ikke blot støtter energieffektivitet, men også indeholder energibesparelses-elementer gennem den bindende årlige energispareforpligtelse i artikel 7; understreger betydningen af et energieffektivitetsmål for 2030, som er i tråd med de klimamålsætninger, der blev vedtaget på COP21, med henblik på at opfylde vores klimamålsætninger og mindske vores afhængighed af tredjelande; bemærker, at bygninger tegner sig for 40 % af energiforbruget i EU, og at 50 % af dette anvendes til opvarmnings- og nedkølingsformål; understreger, at en forbedring af bygningers energieffektivitet derfor er af største betydning med hensyn til at mindske CO₂-emissionerne, forbedre energisikkerheden, bekæmpe energifattigdom og styrke vores økonomi; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til med hjælp fra EU-støtte at foretage store investeringer for at forbedre energieffektiviteten, eftersom dette ikke blot vil føre til lavere energiregninger, men også skabe mange job og bidrage til at opfylde genindustrialiseringsmålene;

31. understreger, at 85 % af energiforbruget i en bygning anvendes til rumopvarmning og varmt brugsvand, og at det derfor er nødvendigt at fremskynde moderniseringen af gamle og ineffektive varmesystemer i Europa for at opnå en gevinst på energieffektiviteten på mindst 20 % med de til rådighed værende teknologier, herunder varmesystemer baseret på vedvarende energi;

Konkurrerende lovbestemmelser bremser miljømæssige succeser, skaber bureaukrati og får energiomkostningerne til at stige

32. bemærker, at indberetningsforpligtelser på energiområdet som led i en ramme er væsentlige for at kunne vurdere fremskridt med og gennemførelsen af den eksisterende energieffektivitetslovgivning; beklager imidlertid, at virksomheder, energiproducenter, forbrugere og offentlige myndigheder pålægges uforholdsmæssige indberetningsforpligtelser på energiområdet, der også skyldes overregulering fra medlemsstaternes side, og som begrænser potentialet for vækst og innovation; understreger, at indberetningsforpligtelserne i størst mulig udstrækning bør forenkles for at reducere de administrative byrder og omkostninger; kritiserer, at dataene fra indberetning ofte ikke kan sammenlignes på tværs af EU på grund af forskellige nationale opdelinger, metoder og standarder; opfordrer Kommissionen til, bl.a. gennem digitale løsninger, at reducere den administrative byrde i forbindelse med indberetningsforpligtelser og til at indføre yderligere vejledning om datasammenlignelighed for bedre dataevaluering; opfordrer til, at prognoserne for energiefterspørgsel tilpasses i overensstemmelse med det omkostningseffektive besparelspotentiale inden for nøglesektorer, og mener, at begrænsning af bureaukrati vil fremskynde gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger; bemærker, at anvendelsen af princippet om »energieffektivitet først« kræver, at man reviderer energiplanlægningen og -rapporteringen og forbedrer den politiske sammenhæng for at sikre, at de gensidigt forstærker hinanden, idet man anerkender, at energibesparelser er Europas første og mest sikre energikilde; bemærker, at energieffektivitet kan være den bedste investering i en energi-»kilde«, der fører til mere overkommelige energipriser, mindsker behovet for supplerende og dyr infrastruktur på udbudssiden og bidrager til at afhjælpe klimaændringer;

33. understreger, at beregningsreglerne for energibesparelser og fortolkninger vedrørende støtteberettigede foranstaltninger som angivet i bilagene til direktivet er for komplicerede og derfor umulige at følge korrekt; opfordrer Kommissionen til at sikre, at revisionen af direktivet om energieffektivitet vil betyde en radikalt forenklet metode til beregning af energieffektivitet, og til at overveje at foreslå nye delegerede retsakter, der vil forenkle beregningsmetoderne i det nuværende direktiv;

Torsdag den 23. juni 2016

34. opfordrer Kommissionen til at revidere omregningsfaktoren for elektricitet i bilag IV til direktivet, således at den i højere grad afspejler den omstilling af elproduktionen, som er i gang;

35. påpeger, at ikke alle risici forbundet med investeringer i energibesparelser kan håndteres af emissions-handelssystemet (ETS), eftersom det udelukkende dækker 45 % af EU's drivhusgasemissioner; påpeger, at direktivet om energieffektivitet er kædet sammen med anden energirelateret EU-lovgivning og har en vis indvirkning på CO₂-fodafttrykket og ETS (certifikatpriser); opfordrer Kommissionen til at vurdere det indbyrdes forhold og sikre komplementaritet; konstaterer, at de deraf følgende ETS-kvotepriser er en blandt mange faktorer, der mindsker industriens incitament til at investere i energibesparelser;

36. understreger betydningen af en korrekt gennemførelse af markedsstabilitetsreserven, som kan bidrage til at forbedre energieffektiviteten gennem styrkelse af sammenhængen mellem EU's ETS og lavemissionsenergipolitikker;

37. ser frem til den kommende moderniseringsfond, der sigter imod at modernisere energisystemer og forbedre energieffektiviteten i EU-medlemsstater med lavere indkomster, og beder Kommissionen fremlægge en ordentlig styringsstruktur, herunder detaljer om rollerne for modtagermedlemsstaterne, EIB og andre institutioner;

38. understreger, at manglende samordning mellem forskellige elementer i national lovgivning kan hæmme effektive energieffektivitetsløsninger, der sikrer de bedst mulige resultater med hensyn til omkostningseffektivitet og udligner de prismæssige fordele opnået gennem energibesparelser; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at udarbejde samordningsforanstaltninger med henblik på fuldt ud at realisere energieffektivitetspotentialet, hvilket vil føre til en større sammenhæng mellem medlemsstaterne uden at begrænse deres evne til at skræddersy politikker i overensstemmelse med deres lokale energimarked og -priser, tilgængelige teknologier og løsninger og nationale energimiks; kræver, at man i ETS i højere grad tager højde for nationale foranstaltninger, der påvirker antallet af tilladelser og prisen på disse;

39. fremhæver behovet for at forbedre energieffektiviteten i den offentlige sektor og efterlyser bedre integration af energibesparelsesinitiativer i offentlige udbudsprocedurer;

40. gør opmærksom på, at energieffektivitetskravene i offentlige udbudsprocedurer ikke forstås til fulde af alle offentlige købere; opfordrer Kommissionen til at fremkomme med klarere retningslinjer for at gøre det nemmere at overholde artikel 6 i direktivet og til at integrere det bedre i de mere generelle EU-regler om offentlige udbud;

41. opfordrer Kommissionen til at inddrage lokale og regionale organer med henblik på at fremme energieffektivitet på regionalt og lokalt niveau og på græsrodsniveau;

42. påpeger, at europæiske detailpriser på elektricitet for små og mellemstore industri- og erhvervskunder og private forbrugere er forholdsvis høje i mange medlemsstater, men at investeringer i energieffektivitet kan styrke det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne og føre til lavere energiudgifter for private forbrugere; understreger imidlertid, at en tredjedel af elregningen i EU i gennemsnit består af indirekte skatter og afgifter, som er pålagt af staten, for private husholdninger, hvilket som et fast element i regningen kan gøre det vanskeligt for forbrugerne at mærke fordelene fra energibesparelser og bidrager til energifattigdom; bemærker, at afgifter, der skal finansiere europæiske klima- og energipolitikker, udgør den mindste del af regningen; understreger, at de høje energipriser i EU medfører en forskel i energipriserne mellem EU's medlemsstater og vores vigtigste konkurrenter i store dele af verden, hvilket hæmmer europæiske energiintensive industriers konkurrenceevne; bemærker, at innovationen også er stigende med større investeringer i energieffektivitet, hvilket placerer EU's industri i en førerposition på verdensplan;

43. bemærker, at energieffektivitet kan være den bedste investering i en energi-»kilde«, der fører til mere overkommelige energipriser, mindsker behovet for supplerende og dyr infrastruktur og bidrager til afhjælpe klimaændringer;

Torsdag den 23. juni 2016

44. bemærker, at princippet om »energieffektivitet først« åbner mulighed for en omkostningseffektiv udvidelse af andelen af vedvarende energikilder i mikset; understreger, at spareforpligtelser bør være forenelige med udviklingen af bæredygtige vedvarende energikilder, og at synergier bør styrkes for en effektiv overgang til et kulstoffattigt, robust og intelligent energisystem; er af den opfattelse, at der takket være forbedrede tværregionale distributions- og lagringssystemer samt efterspørgselsstyring er gode muligheder for yderligere udbygning af lokaliteter, hvor forholdene for vind-, vand- og solenergi er optimale, og hvis funktion er at forsyne hele Europa; er overbevist om, at dette vil have en dæmpende virkning på energipriserne;

45. understreger, at energieffektivitet er den mest omkostningseffektive foranstaltning til opfyldelse af EU's forpligtelser til reduktion af CO₂-emissionerne;

Behov for mere sammenhæng i energilovgivningen

46. opfordrer Kommissionen til at fastholde princippet om »bedre regulering«, til at overveje bedre metoder til koordinering af EU's regler for energi og klimaændringer med henblik på at forbedre lovgivningsmæssig effektivitet og til at foreslå foranstaltninger til at forbedre den nuværende lovgivning; opfordrer desuden Kommissionen til at styrke metoderne til en omfattende og langsigtet vurdering af energieffektivitetsinitiativer, herunder alle væsentlige eksterne virkninger; opfordrer til et samfundsmæssigt perspektiv i forbindelse med modelleringen og vurderingen af de samlede omkostninger og fordele ved forskellige ambitionsniveauer vedrørende energieffektivitet og til, at energieffektivitet behandles som en uafhængig energikilde;

47. opfordrer Kommissionen til at behandle energieffektivitet som en infrastrukturmæssig prioritering og anerkende, at det opfylder den definition på infrastruktur, som anvendes af IMF og andre økonomiske institutioner ⁽¹⁾, og til at gøre det til et afgørende element og en prioriteret overvejelse i fremtidige investeringsbeslutninger vedrørende Europas energiinfrastruktur;

48. bemærker, at energieffektivitet kan bidrage til at øge energisystemets modstandsdygtighed og dermed bidrage til overgangen til en bæredygtig og sikker situation;

49. understreger, at et velfungerende indre marked for energi, herunder for energieffektivitetstjenester, vil optimere udgifterne til energisystemer, hvilket således vil være til gavn for alle forbrugere og markant forbedre energieffektiviteten og konkurrenceevnen i hele Europa; opfordrer derfor medlemsstaterne til at gennemføre den tredje energipakke fuldt ud for at sikre fuldt fungerende konkurrencebetonede og forbundne energimarkeder;

50. gør opmærksom på, at energiintensive sektorer også skal bidrage, og at det i den forbindelse er særdeles vigtigt at have ensartede vilkår i EU;

51. understreger, at energieffektivitet indgår i EU's centrale mål, og at EU-landene derfor bør tilskyndes til at forhindre spild forårsaget af forbruget inden for industri-, transport- og byggesektorerne, som er de sektorer, der tegner sig for den største andel af forbruget;

52. glæder sig over den positive indvirkning, som attesteringsordninger eller energispareforpligtelser (artikel 7) har i mange medlemsstater; mener, at muligheden for at vælge alternative foranstaltninger med tilsvarende mål er en væsentlig faktor for at sikre deres accept; bemærker betydningen af at sikre, at de attesterede besparelser svarer til konkrete energibesparelser og ikke kun er besparelser på papiret; fremhæver energiforsyningsvirksomheders rolle for den aktive udvikling af energieffektivitetsforanstaltninger; opfordrer til, at medregning af attesteringsordninger og energispareforanstaltninger ikke skal vanskeliggøres; opfordrer Kommissionen til at vurdere, hvorvidt det er muligt at tage højde for primære energibesparelser gennem indbyggede kraftvarmeværker (kombineret produktion af varme og elektricitet);

53. henleder opmærksomheden på den rapport, der er blevet udarbejdet af EPRS for Parlamentet, og ifølge hvilken de fleste af de indførte ordninger for energispareforpligtelser påviseligt har været vigtige for at sikre forbedringer af den nationale energieffektivitet og har sikret omkostningseffektive besparelser for adskillige husholdninger og organisationer; fremhæver ligeledes rapportens konklusion om, at ordninger for energispareforpligtelser er særdeles omkostningseffektive, og at der findes dokumentation for, at veludformede og velgennemførte ordninger for energispareforpligtelser kan levere op til 100 % af et lands besparelser i henhold til artikel 7; foreslår derfor, at Kommissionen udarbejder en liste over god og dårlig praksis og udvikler et sæt af kriterier med henblik på at sikre veludformede og effektive ordninger for energispareforpligtelser;

⁽¹⁾ »Energy efficiency as infrastructure: leaping the investment gap« — rapport fra E3G-rådgivning, den 3. marts 2016.

Torsdag den 23. juni 2016

54. kræver, at der sikres plausible besparelses- og effektivitetsberegninger uden unødvendigt bureaukrati; anser det for muligt, at direktivet om energieffektivitet også kan tjene som rammelovgivning herfor, mener, at konkrete foranstaltninger og effektivitetskriterier kan integreres i eksisterende direktiver (f.eks. bygningsdirektivet) eller i en samlet ordning med mærkningspligt (mærkning med energieffektivitet, miljørigtigt design, cirkulær økonomi, CE-mærkning);

55. mener, at EU's klimabeskyttelses- og energieffektivitetsmål skal være gensidigt forstærkende, og at bindende krav om energieffektivitet er vigtige for at opnå et maksimalt ambitionsniveau og en maksimal indsats i medlemsstaterne, samtidig med at det ligeledes er nødvendigt at sikre tilstrækkelig fleksibilitet til at skræddersy mikset af værktøjer og instrumenter på nationalt plan;

56. opfordrer til, at det reviderede direktiv om energieffektivitet skal være på linje med EU's klimabeskyttelsesmål og det mål, der blev vedtaget på COP21; understreger, at en fortsættelse og forbedring af eksisterende foranstaltninger og en uddybelse af modsigelser og smuthuller skal indgå i en revision af direktivet for at sikre reguleringsmæssig forudsigelighed og indgyde investorerne tillid på lang sigt;

Mere energieffektivitet — flere arbejdspladser og vækst

57. beklager de lidet effektive projekter om energieffektivitet, der er understøttet af EU's strukturfonde (2007-2013), og som er blevet kritiseret i Revisionsrettens beretning; opfordrer Kommissionen til hurtigt at gennemføre de tilsvarende forbedringer med særlig vægt på begrundelse, overvågning og forkortelse af tilbagebetalingsperioden for finansierede projekter; kræver bedre retningslinjer og et styrket tilsyn fra Kommissionens side med henblik på en bedre udnyttelse af strukturfondene og EFSI sammen med private investeringer til gennemførlige energieffektivitetsprojekter, navnlig i byggesektoren; mener, at strukturfondenes og EFSI's finansiering af energieffektivitetsprojekter bør målrette de forbrugere, der er mere følsomme over for energiomkostninger, såsom industri, som risikerer kulstoflækage, SMV'er og husholdninger, der risikerer at blive udsat for energifattigdom; anser det for en absolut prioritet at udvikle finansielle instrumenter, værktøjer og innovative modeller til at mobilisere offentlige midler og fungere som løftestang for privat finansiering på lokalt, nationalt, regionalt og europæisk plan for at støtte investeringer i centrale energieffektivitetssektorer såsom renovering af bygninger, samtidig med at der lægges særlig vægt på sårbare grupper, og der tages behørigt hensyn til de særlige kendetegn ved langsigtede investeringer;

58. opfordrer medlemsstaterne til at fremme investeringer i byggesektoren, herunder yderligere tiltag med det formål at give incitamenter til gennemgribende renovation af den dårligt isolerede bygningsmasse i EU;

59. understreger, at en minimumstærskel bør målrettes husholdninger, der er påvirket af energifattigdom, såfremt medlemsstaterne indfører en afgiftsfinansieret energieffektivitetsordning; understreger desuden, at medlemsstaterne bør demonstrere, hvordan en sådan afgiftsfinansieret energieffektivitetsordning bidrager til at forbedre den dårligste del af den eksisterende boligmasse;

60. fremhæver betydningen af EU's finansielle instrumenter i form af lån, garantier og egenkapital til at geare privat finansiering af energieffektivitetsprojekter; understreger dog, at der er brug for tilvejebringelse af finansiering i form af tilskud til projekter på det sociale område;

61. understreger, at EU bør opstille et ambitiøst energisparemål og fremme innovation med hensyn til investeringer i energieffektivitet, da denne slags investeringer er rentable og forholdsvis hurtigt kan tjenes ind;

62. opfordrer medlemsstaterne til at medtage en bestemmelse om, at en betydelig minimumsprocentdel af foranstaltningerne i ordningerne for energispareforpligtelser skal målrettes mod forbrugere med lav indkomst;

63. bemærker, at energieffektivitetsprojekter ofte er i mindre målestok og må samles i større porteføljer; opfordrer med det for øje Kommissionen, EIB og medlemsstaterne til at yde mere teknisk støtte og projektudviklingsstøtte for at fremme investeringer;

64. mener, at der er behov for en langsigtet strategi for energieffektivitet i bygninger og yderligere stimulering af energieffektiv renovering af bygninger for at komme videre end enkle foranstaltninger med lave omkostninger inden for bygningssektoren;

Torsdag den 23. juni 2016

65. opfordrer til en forbedret samordning og udveksling af ideer og bedste praksis blandt medlemsstaterne om spareforpligtelser og bygnings- og renoveringsplaner (artikel 4, 5, 6 og 7) med det mål, at velafprøvede og nye instrumenter (skatteincitamenter, støtteprogrammer, kontraktmodeller og investeringer i socialt boligbyggeri) hurtigere bliver anvendt; mener, at artikel 5 bør udvides til at omfatte alle offentlige organer, hvor det er muligt; opfordrer til retningslinjer fra Kommissionen for fremtidige nationale planer med henblik på at sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed; glæder sig over den tekniske støtte fra Kommissionen til gennemførelsen af direktivet om energieffektivitet; opfordrer til obligatoriske modeller for nationale planer med henblik på at sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed; opfordrer medlemsstaterne til at overveje innovative markedsbaserede støtteordninger;

66. bemærker, at det mindste fremskridt er blevet gjort i boligsektoren, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at gøre brug af energitjenesteselskaber og kontrakter om energiydelser, til at indføre skatteordninger og låneprogrammer med henblik på at øge de lave renoveringsprocentsatser i den eksisterende boligmasse i Europa og til at belønne energieffektivitetsforanstaltninger såsom indførelse af energieffektive opvarmnings- og nedkølingssystemer;

67. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at indføre og forbedre systemerne for energieffektivitetskontrol, -måling og -styring i bygninger med henblik på at opnå betydelige fremskridt i energieffektiviteten i bygninger i EU;

68. opfordrer til, at medlemsstaterne i deres renoveringskøreplaner, jf. artikel 4, skitserer, hvordan de i den næste version af køreplanerne (med frist i april 2017) vil gennemføre energirenovering af deres bygningsmasse og som et resultat heraf vil opfylde den EU-dækkende vision om en næsten energineutral bygningsmasse inden 2050;

69. mener, at en udvidelse af bestemmelsen om, at offentlige bygninger skal være forbillede, til også at gælde for alle niveauer af den offentlige forvaltning og ikke blot centralregeringen vil bidrage til fuldt ud at udnytte byggesektorens omkostningseffektive potentiale, da dette har vist sig at være den sektor, der har det højeste potentiale, ikke blot med hensyn til energibesparelser, men også med hensyn til at levere andre bredere fordele, herunder øget komfort og velvære; mener i denne forbindelse, at medlemsstaterne bør være forpligtet til at fastsætte en intern mekanisme for, hvordan opnåelsen af renoveringsmålet på 3 % skal fordeles mellem de forskellige niveauer af den offentlige forvaltning, og at fleksibiliteten til at vælge andre foranstaltninger bør bibeholdes og deres virkninger kvantificeres som en alternativ tilgang til stk. 1 og 2;

70. opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at gøre en yderligere indsats for at renovere ejendomme, som ikke er beboelsesejendomme, i betragtning af deres betydelige rentabilitetspotentiale på kort sigt;

71. foreslår, at direktivets artikel 4 skal have overskriften »langsigtede strategier for en gennemgribende renovering af den nationale bygningsmasse, herunder for mobilisering af investeringer«;

72. anmoder om, at der afsættes de nødvendige ressourcer til at uddanne montører, således at de kan udføre renoveringer af høj kvalitet;

73. efterlyser en strategi fra Kommissionen med det formål at udbrede kendskabet til nye tekniske udviklinger (f.eks. med hensyn til køling, belysning, isolering, termostater, målinger, anvendelse af glas og mange andre);

74. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tillægge artikel 4 i direktivet høj prioritet i forbindelse med forberedelsen af anden udgave af de strategier, der skal foreligge i 2017, og som bør udarbejdes under reel inddragelse af aktørerne og ud fra obligatoriske modeller, og som også skal indeholde delmål for hvert femte år og gennemførelsesplaner, for at nå målet om næsten energineutrale bygninger på EU-plan senest i 2050, eftersom dette vil være nødvendigt for at opfylde COP21-målene;

75. mener, at energisyn i virksomheder er et anerkendt værktøj til forøgelse af energieffektiviteten, og understreger deres konkurrencemæssige fordele; opfordrer til en fælles definition og gennemførelse af kriterierne i direktivet (for definitionen af SMV'er, for revisioner, ingen dobbelttæsting i forbindelse med grænseoverskridende virksomhedsstrukturer) og indførelsen af en ensartet tilgang til den minimumsgrænse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4; opfordrer til, at denne artikels anvendelsesområde udvides til at dække alle virksomheder med et stort energiforbrug; opfordrer til en evaluering med henblik på at forbedre effektiviteten af systemerne for energisyn; opfordrer til, at der kræves gennemførelse af henstillingerne om omkostningseffektive energitilsyn i forbindelse med planlagt vedligeholdelse i overensstemmelse med virksomhedernes mål;

Torsdag den 23. juni 2016

76. foreslår en revision af den definition på SMV'er, som anvendes i dette direktiv (artikel 2, nr. 26), således at den kun indeholder antallet af beskæftigede personer og den årlige omsætning, således at virksomheder, hvori 25 % eller mere kontrolleres af et offentligt organ, fortsat kan betragtes som SMV'er;

77. glæder sig over, at Kommissionen arbejder på retningslinjer for gennemførelsen af artikel 9-11 i direktivet om energieffektivitet med henblik på at hjælpe forbrugerne med at kontrollere deres energiforbrug bedre; mener, at teknisk gennemførlighed og anvendelse af intelligente målere — under hensyntagen til omkostningseffektivitet og gennemsigthed i omkostningerne — er vigtige elementer for energibesparelser; er af den opfattelse, at alle eksisterende bestemmelser om måling og fakturering af hensyn til sammenhængen bør samles på ét sted;

78. påpeger, at forbrugernes energiregninger stadig er uklare og unøjagtige; anbefaler, at man forbedrer gennemsigtheden og tydeligheden af regningerne ved at indføre højniveauprincipper for regninger på EU-niveau, således at forbrugerne har adgang til nøgleoplysninger i et sammenligneligt format og for at hjælpe dem med at tilpasse deres forbrugsmønstre; understreger, at forbrugerne har vidt forskellige præferencer og tilgængelige værktøjer, og at tilgangen til information derfor bør formes gennem forbrugerundersøgelser på nationalt plan;

79. mener, at adgangen til uafhængig og pålidelig information og rådgivning om passende energieffektivitetsforanstaltninger og økonomiske ordninger er afgørende, navnlig for husholdningerne, men også for regionale og lokale myndigheder, således at de kan træffe energibevidste beslutninger på et velinformeret grundlag og administrere deres energiforbrug bedre, bl.a. ved hjælp af intelligente målere og individuel måling af forbruget af opvarmning og køling;

80. opfordrer til strenge kvalitetssikringsstandarder, nationale uddannelsesprogrammer og fælles forenklede nationale attestingssystemer for udbydere af energieffektivitet, der er understøttet af sammenhængende og let tilgængelige rammer for rådgivning og klageadgang; understreger, at dette forslag har til formål at fjerne nogle af de ikkeøkonomiske hindringer for forbrugernes anvendelse af energieffektive produkter og tjenester, f.eks. ved at gøre det muligt at identificere erhvervsdrivende, som der er tillid til;

81. forventer yderligere investeringer i energispareforanstaltninger i kraft af, at kravene til højeffektiv kraftvarmeproduktion, jf. artikel 14, opfyldes;

82. understreger, at en afgiftsfinansieret energieffektivitetsordning (artikel 20), hvis medlemsstaterne indfører en sådan, bør prioritere husholdninger, der er påvirket af energifattigdom; insisterer på, at det reviderede energidirektiv bør sikre medlemsstaterne et langsigtet og stabilt politisk miljø, der kan garantere en vedvarende stigning i energieffektivitetsinvesteringerne, navnlig på lokalt plan; kræver, at EU og EIB opskalerer deres kapacitetsopbygning og tekniske bistand for at udvikle solide energieffektivitetsprojekter, som tiltrækker private investeringer fra markedet; kræver, at EU's finansieringsprogrammer (f.eks. strukturfondene, Juncker-planen, ELENA-EIB) øger andelen af midler, der er afsat til kapacitetsopbygning og teknisk bistand vedrørende energieffektivitet;

83. beklager det beskedne niveau af offentlige og private investeringer i intelligente elektricitetsdistributionsnet; opfordrer Kommissionen til at skærpe gennemførelsen af direktivets artikel 15 med henblik på at fremme udbygningen af sådanne net;

84. opfordrer til, at der indføres en forpligtelse til at foretage nationale cost-benefit-analyser af energieffektivitetsprogrammer, der gennemføres via — eller sammen med — lokale myndigheder, og til, at man gennemfører denne metode, når den sikrer effektivitet og besparelser for forbrugere;

85. udtrykker sin bekymring over den stigende forurening forårsaget af visse private varmeanlæg, hvor der fyres med fast biomasse, som producerer store mængder mikropartikler, nitrogenoxider, kulmonoxid og dioxiner, der er ekstremt negative for luftkvaliteten og derfor er skadelige for menneskers sundhed; opfordrer følgelig indtrængende medlemsstaterne til at gennemføre effektive og miljøvenlige alternative løsninger;

Torsdag den 23. juni 2016

86. påpeger, at der er behov for omgående at iværksætte en mere omfattende strategi for at forbedre energieffektiviteten i hele transportsystemet, hvor man ikke kun sætter sin lid til køretøjernes eller fremdrivningssystemernes teknologiske udvikling; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at tage ambitiøse skridt til at indføre nye foranstaltninger til at styrke omstillinger til de mest energieffektive transportformer og til at gøre fuld brug af intelligent trafikstyring for at forbedre den tilgængelige kapacitets effektivitet og udnyttelsesrate yderligere i både køretøjer og infrastruktur og også inden for logistik, luftfart og søfart;

87. minder om, at energieffektivitet kan opnås ved at fastlægge CO₂-standarder og oplyse brugerne om deres køretøjs brændstofforbrug; opfordrer Kommissionen til at udarbejde forslag med henblik på at oplyse brugerne om brændstofforbruget i nye lastbiler og busser og fastsætte grænser for deres CO₂-emissioner;

88. beklager, at transport bidrager med så lidt til energibesparelser, med kun 3 % inden for rammerne af den generelle opdeling af besparelserne på sektorer, på trods af stabiliseringen i passagertrafikken og det fald i fragtttransporten mellem 2005 og 2013, der skyldtes den økonomiske krise; opfordrer medlemsstaterne til at øge antallet af foranstaltninger, der målrettes mod transportsektoren;

o

o o

89. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaterne.

Tirsdag den 28. juni 2016

P8_TA(2016)0294

Resultatet af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige

Europa-Parlamentets beslutning af 28. juni 2016 om afgørelsen om at forlade EU som følge af folkeafstemningen i Det Forenede Kongerige (2016/2800(RSP))

(2018/C 091/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

1. noterer sig, at borgerne i Det Forenede Kongerige ønsker at forlade EU; påpeger, at borgernes ønske skal respekteres fuldt ud ved snarest muligt at aktivere artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU);
2. understreger, at dette er et kritisk tidspunkt for EU: EU-borgernes interesser og forventninger skal igen have en central plads i debatten, og EU-projektet skal relanceres med det samme;
3. understreger, at et flertal af de britiske borgeres ønske bør respekteres via en hurtig og sammenhængende gennemførelse af udtrædelsesproceduren;
4. påpeger, at forhandlingerne i henhold til artikel 50 i TEU vedrørende Det Forenede Kongeriges udtrædelse af EU skal begynde, så snart der er givet formel meddelelse herom;
5. advarer om, at den i artikel 50 i TEU fastlagte meddelelse skal gives hurtigst muligt med henblik på at undgå skadelig usikkerhed for alle og beskytte Unionens integritet; forventer, at Det Forenede Kongeriges premierminister giver meddelelse om resultatet af folkeafstemningen til Det Europæiske Råd under mødet den 28.-29. juni 2016; bemærker, at denne meddelelse vil iværksætte udtrædelsesproceduren;
6. minder om, at det i den aftale, som blev vedtaget af stats- og regeringscheferne i februar 2016, var fastlagt, at den udelukkende ville træde i kraft, såfremt Det Forenede Kongerige besluttede at blive i EU, og at denne aftale følgelig er ugyldig;
7. minder om, at eventuelle nye forbindelser mellem Det Forenede Kongerige og EU ikke kan vedtages, inden der er blevet indgået en udtrædelsesaftale;
8. minder om, at Europa-Parlamentets godkendelse er påkrævet i henhold til traktaterne, og at det bør inddrages fuldt ud i alle faser af de forskellige procedurer vedrørende udtrædelsesaftalen og alle fremtidige forbindelser;
9. opfordrer Rådet til at udpege Kommissionen som forhandler med hensyn til artikel 50 i TEU;
10. understreger, at de aktuelle udfordringer kræver overvejelser om EU's fremtid: der er et behov for at reformere Unionen og gøre den bedre og mere demokratisk; bemærker, at visse medlemsstater kan vælge at integrere på langsommere vis eller i et mindre omfang, men at kernen i EU skal styrkes, og at à la carte-løsninger bør undgås; mener, at behovet for at fremme vores fælles værdier, skabe stabilitet, social retfærdighed, bæredygtighed, vækst og beskæftigelse, overvinde vedvarende økonomisk og social usikkerhed, beskytte borgerne og håndtere migrationsudfordringerne kræver udvikling og demokratisering, navnlig af Den Økonomiske og Monetære Union og området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, samt styrkelse af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik; mener derfor, at reformerne skal føre til en Union, der leverer, hvad borgerne forventer;
11. opfordrer til en køreplan for en bedre Union, der er baseret på en fuld udnyttelse af Lissabontraktaten, og som skal fuldendes af en ændring af traktaterne;

Tirsdag den 28. juni 2016

12. vil vedtage ændringer i sin interne organisation for at afspejle ønsket hos et flertal af borgerne i Det Forenede Kongerige om at forlade Den Europæiske Union;
 13. tager til efterretning, at kommissæren fra Det Forenede Kongerige træder tilbage, og at hans portefølje omfordeles;
 14. opfordrer Rådet til at ændre rækkefølgen af formandskaber for at undgå, at udtrædelsesprocessen bringer forvaltningen af Unionens daglige arbejde i fare;
 15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Centralbank, de nationale parlamenter og Det Forenede Kongeriges regering.
-

Torsdag den 23. juni 2016

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0281

Protokol til Euro-Middelhavs-aftalen mellem EU og Libanon (rammeaftale) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af protokollen til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side om en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik om de generelle principper for Den Libanesiske Republiks deltagelse i EU-programmer (16136/2014 — C8-0044/2015 — 2014/0110(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 091/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (16136/2014),
 - der henviser til udkast til protokollen til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side om en rammeaftale mellem Den Europæiske Union og Den Libanesiske Republik om de generelle principper for Den Libanesiske Republiks deltagelse i EU-programmer (16135/2014),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 212 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a) og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0044/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0193/2016),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Libanesiske Republik regering og parlament.

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0282

Protokol til Euro-Middelhavs-aftalen mellem EU og Libanon (udvidelsen i 2004) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union (13349/2014 — C8-0095/2015 — 2007/0078(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 091/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (13349/2014),
 - der henviser til udkast til protokollen til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse af Den Europæiske Union (11300/2007),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 8, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0095/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0194/2016),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Libanesiske Republiks regering og parlament.

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0283

Protokol til Euro-Middelhavs-aftalen mellem EU og Libanon (Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af en protokol til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (13395/2014 — C8-0170/2015 — 2008/0027(NLE))

(Godkendelse)

(2018/C 091/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (13395/2014),
 - der henviser til protokollen til Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Libanesiske Republik på den anden side for at tage hensyn til Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union (13376/2014),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 217 og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og stk. 8, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0170/2015),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1, første og tredje afsnit, og stk. 2, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udenrigsudvalget (A8-0195/2016),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Den Libanesiske Republiks regering og parlament.
-

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0284

Aftalen mellem EU og Monaco om automatisk udveksling af oplysninger om finansielle konti *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af ændringsprotokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF (COM(2016)0201 — C8-0157/2016 — 2016/0109(NLE))

(Høring)

(2018/C 091/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til forslag til Rådets afgørelse (COM(2016)0201),
 - der henviser til udkast til ændringsprotokollen til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Fyrstendømmet Monaco om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF,
 - der henviser til artikel 115 samt artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra b) og stk. 8, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0157/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59, artikel 108, stk. 7, og artikel 50, stk. 1,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0206/2016),
1. godkender indgåelsen af ændringsprotokollen til aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Fyrstendømmet Monaco.
-

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0285

Mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: ansøgning EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery

Europa-Parlamentets beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (ansøgning fra Belgien — EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery) (COM(2016)0242 — C8-0170/2016 — 2016/2074(BUD))

(2018/C 091/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0242 — C8-0170/2016),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014-2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EGF-forordningen),
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 12,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾ (IIA af 2. december 2013), særlig punkt 13,
 - der henviser til trepartsproceduren, jf. punkt 13 i IIA af 2. december 2013,
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0207/2016),
- A. der henviser til, at Unionen har oprettet lovgivnings- og budgetmæssige instrumenter, der skal yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene eller den globale finansielle og økonomiske krise, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- B. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælleserklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 2. december 2013 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF);
- C. der henviser til, at Belgien har indgivet ansøgning EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery om økonomisk støtte fra EGF som følge af afskedigelser i den økonomiske sektor, som er klassificeret under NACE rev. 2, hovedgruppe 28 (Fremstilling af maskiner og udstyr i.a.n) i NUTS 2-regionen Hainaut (BE32), og at 488 afskedigede arbejdstagere samt 300 unge under 25 år fra Hainaut-regionen, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse (NEET'er), forventes at deltage i foranstaltningerne; der henviser til, at afskedigelserne skete i Carwall SA, Caterpillar Belgium SA og Doosan SA;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Torsdag den 23. juni 2016

D. der henviser til, at ansøgningen ikke opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningens artikel 4, stk. 1, men derimod er indgivet i henhold til interventionskriteriet i artikel 4, stk. 2, som giver mulighed for undtagelse på baggrund af antallet af afskedigede;

1. er enig med Kommissionen i, at interventionskriteriet i artikel 4, stk. 2, i EGF-forordningen er opfyldt, og at Belgien derfor er berettiget til en økonomisk støtte på 1 824 041 EUR i henhold til nævnte forordning, hvilket svarer til 60 % af de samlede omkostninger på 3 040 069 EUR;

2. bemærker, at Kommissionen har overholdt fristen på 12 uger fra modtagelsen af den behørigt udfyldte ansøgning fra de belgiske myndigheder den 11. februar 2016 og til færdigbehandlingen den 4. maj 2016 af sin vurdering af, om ansøgningen opfylder betingelserne for at yde økonomisk støtte, og at Kommissionen samme dag meddelte Parlamentet vurderingen;

3. bemærker, at efterspørgslen efter de produkter, som fremstilles af de tre virksomheder, der er omfattet af denne ansøgning, er faldet proportionelt med de seneste års alvorlige forstyrrelser i handelen med maskiner til bygge- og anlægssektoren på det europæiske marked;

4. bemærker, at EGF/2014/011 BE/Caterpillar-ansøgningen efter meddelelsen fra Caterpillar Belgium SA den 23. februar 2013 om at indlede en kollektiv afskedigelsesprocedure på virksomhedens anlæg i Gosselies omfattede hovedparten af virksomhedens 1 399 arbejdstagere, og påpeger, at nærværende ansøgning er en opfølgning på den første ansøgning, idet den er en del af den samme afskedigelsesprocedure; understreger, at arbejdsmarkedet i Hainaut-regionen er kendetegnet ved en arbejdsløshedsprocent på 14,5 % (5,9 % højere end det nationale gennemsnit), et tab af arbejdspladser på 1 236 i 2013 og 1 878 i 2014 inden for fremstillingssektoren, et fald i ledige stillinger på 13 % siden 2012, en høj andel af dårligt kvalificeret arbejdskraft, eftersom over halvdelen af de jobsøgende i Hainaut ikke har en gymnasial uddannelse, samt en høj andel af langtidsløshed, som udgør 39 % af den samlede ledighed i Hainaut-regionen;

5. glæder sig over, at de belgiske myndigheder besluttede at sætte de individualiserede tilbud til de tiltænkte støttemodtagere i værk den 1. januar 2015, længe før ansøgningen om bevilling af EGF-støtte;

6. bemærker, at Belgien planlægger følgende typer foranstaltninger for de afskedigede arbejdstagere, der er omfattet af denne ansøgning, nemlig: støtte/vejledning/integration, hjælp til jobsøgning, integreret uddannelse, støtte til etablering af virksomheder, støtte til kollektive projekter, jobsøgning og uddannelsesstillæg;

7. glæder sig over, at tillæggene og initiativerne, som de belgiske myndigheder har bekræftet, er betinget af, at støttemodtagerne deltager aktivt i jobsøgnings- eller uddannelsesaktiviteterne (aktioner i henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i EGF-forordningen) er begrænset til mindre end 5 % af de samlede omkostninger, hvilket er langt under tærsklen på de 35 % af de samlede omkostninger for den samordnede pakke af individualiserede foranstaltninger, som er tilladt i henhold til EGF-forordningen;

8. bemærker, at arbejdstagerne i aldersgruppen 55-64 år udgør 35,9 % af de tiltænkte støttemodtagere; mener, at arbejdstagere i denne gruppe har en højere risiko for langtidsløshed og social udelukkelse, og at de har særlige behov for så vidt angår den individualiserede tilgang over for dem i overensstemmelse med artikel 7 i EGF-forordningen;

9. opfordrer Kommissionen til at fremlægge oplysninger om resultaterne af den igangværende støtte til de afskedigede arbejdstagere fra Caterpillar, eftersom denne ansøgning er en opfølgning på EGF/2014/011 BE/Caterpillar-ansøgningen;

10. glæder sig over den omstændighed, at 300 unge under 25 fra samme region, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse eller oplæring (NEET'er) ud over de 488 afskedigede arbejdstagere forventes at deltage i foranstaltningerne og modtage personaliseret støtte, som medfinansieres af EGF, som skal omfatte: mobilisering og vejledning, enten med henblik på yderligere uddannelse/erhvervsuddannelse eller med henblik på at følge indføringskurser for at undersøge interesser, specifikke uddannelseskurser, individuel opkvalificering, jobsøgning og tilskud til uddannelse samt mobilitet;

Torsdag den 23. juni 2016

11. glæder sig over, at adgangen til EGF er blevet udvidet til også at omfatte NEET'er; bemærker dog, at denne adgang ifølge EGF-forordningen kun må fortsætte til den 31. december 2017; opfordrer til, at der foretages en revision af EGF-forordningen inden for rammerne af revisionen af den flerårige finansielle ramme med henblik på at sikre, at NEET'er fortsat vil have EGF-adgang efter 2017;

12. glæder sig over, at de belgiske myndigheder foreslår foranstaltninger, der er særligt udformet til NEET'er og på denne måde er rettet mere specifikt mod deres behov;

13. bemærker vigtigheden af at indlede en oplysningskampagne for at nå ud til de NEET'er, der kunne komme i betragtning under disse foranstaltninger; erindrer om sin holdning om, at det er nødvendigt at hjælpe NEET'er på en varig og bæredygtig måde;

14. glæder sig over, at de individualiserede tilbud i den samordnede pakke blev udarbejdet efter yderligere høringer af alle interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter, virksomhederne og de offentlige arbejdsformidlinger, som ligeledes vil følge gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger gennem et tilsynsudvalg;

15. glæder sig navnlig over de belgiske myndigheders tilgang og over samarbejdet med arbejdsmarkedets parter med hensyn til at støtte kollektive projekter for arbejdstagere, der overvejer at oprette en »erhvervsdrivende forening« som en gruppe, som en foranstaltning med et stort merværdipotential;

16. bemærker, at de foreslåede foranstaltninger udgør aktive arbejdsmarkedsforanstaltninger, som hører under de støtteberettigede foranstaltninger, jf. artikel 7 i EGF-forordningen, og minder om, at den samordnede pakke af individualiserede tilbud i overensstemmelse med den pågældende artikel forventes at tage højde for fremtidige arbejdsmarkedsperspektiver og efterspurgte færdigheder, og at den bør være forenelig med overgangen til en ressourceeffektiv økonomi og tage højde for de erfaringer, som hidtil er blevet indhøstet i forbindelse med støtten til de afskedigede arbejdstagere i forbindelse med EGF/2014/011 BE/Caterpillar-ansøgningen; bemærker samtidig, at disse foranstaltninger ikke erstatter passive socialsikringsforanstaltninger;

17. opfordrer medlemsstaterne til sammen med arbejdsmarkedets parter at udarbejde strategier til at foregribe de forventede ændringer på arbejdsmarkedet og til at beskytte job og kvalifikationer i Unionen, navnlig i forbindelse med forhandlinger om handelsaftaler, med henblik på at sikre retfærdige konkurrenceregler og fælles foranstaltninger til bekæmpelse af økonomisk, social og miljømæssig dumping; gentager sin opfordring til at foretage en egentlig revision af Unionens handelspolitiske beskyttelsesinstrumenter;

18. understreger nødvendigheden af at forbedre alle arbejdstageres muligheder for at komme i beskæftigelse ved at tilpasse uddannelsen og forventer, at den uddannelse, der tilbydes i den samordnede pakke, vil opfylde behovet hos både arbejdstagerne og erhvervslivet i regionen og i naboregionerne;

19. opfordrer Kommissionen til at revidere reglerne om statsstøtte for at åbne mulighed for statslig intervention til fordel for projekter, der er af social og miljømæssig nytte, og for at hjælpe SMV'er og industrier, der er i vanskeligheder, ved at bidrage til at genopbygge deres produktionskapacitet, der har været hårdt ramt af den globale finansielle og økonomiske krise;

20. gentager sin opfordring til Kommissionen om i fremtidige forslag at oplyse nærmere om de sektorer, der har udsigt til vækst og derfor til at ansætte yderligt personale, samt til at indsamle velfunderede data om virkningen af EGF-finansieringen, herunder vedrørende jobkvaliteten og graden af reintegration på arbejdsmarkedet, der er opnået gennem EGF;

21. bemærker, at de belgiske myndigheder bekræfter, at de støtteberettigede foranstaltninger ikke modtager støtte fra andre EU-finansieringsinstrumenter; gentager sin opfordring til Kommissionen om at fremlægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i sine årsberetninger for at sikre fuld overholdelse af de eksisterende forordninger og sikre, at der ikke kan finde nogen overlapning sted mellem EU-finansierede tjenester;

22. bemærker, at fremstilling af maskiner og udstyr i.a.n til dato har været genstand for 14 EGF-ansøgninger, hvoraf otte har været baseret på handelsrelateret globalisering og seks på den globale finansielle og økonomiske krise;

Torsdag den 23. juni 2016

23. gentager, at støtte fra EGF ikke må erstatte aktioner, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 24. påskønner den forbedrede procedure, som Kommissionen har indført efter Parlamentets anmodning om hurtigere frigivelse af tilskuddene; noterer sig det tidspres, som den nye tidsplan indebærer, og den potentielle indvirkning på effektiviteten af sagsbehandlingen;
 25. gentager sin opfordring til Kommissionen om at sikre aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EGF-sager;
 26. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 27. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 28. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.
-

Torsdag den 23. juni 2016

BILAG

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE
om mobilisering af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen
(ansøgning fra Belgien — EGF/2015/012 BE/Hainaut Machinery)**

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2016/1145.)

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0286

Flerårig genopretningsplan for almindelig tun *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 302/2009 (COM(2015)0180 — C8-0118/2015 — 2015/0096(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 091/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2015)0180),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0118/2015),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 1. juli 2015 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 13. april 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A8-0367/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽²⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2015)0096

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/1627.)

⁽¹⁾ EUT C 383 af 17.11.2015, s. 100.

⁽²⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 19. januar 2016 (Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0003).

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0287

Flerårig plan for torsk-, silde- og brislingebestanden i Østersøen og fiskeri af disse bestande *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en flerårig plan for torsk-, silde- og brislingebestanden i Østersøen og fiskeri af disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (COM(2014)0614 — C8-0174/2014 — 2014/0285(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2018/C 091/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2014)0614),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0174/2014),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 10. december 2014 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 13. april 2016 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A8-0128/2015),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling ⁽²⁾;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2014)0285

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. juni 2016 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/... om en flerårig plan for torsk-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2016/1139.)

⁽¹⁾ EUT C 230 af 14.7.2015, s. 120.

⁽²⁾ Denne holdning erstatter de ændringer, der blev vedtaget den 28. april 2015 (Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0104).

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0288

Kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Rådets forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende formueforholdet mellem ægtefæller (COM(2016)0106 — C8-0127/2016 — 2016/0059(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2018/C 091/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2016)0106),
 - der henviser til artikel 81, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0127/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0209/2016),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Torsdag den 23. juni 2016

P8_TA(2016)0289

Kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende de formueretlige retsvirkninger af registrerede partnerskaber *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. juni 2016 om forslag til Rådets forordning om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i sager vedrørende de formueretlige virkninger af registrerede partnerskaber (COM(2016)0107 — C8-0128/2016 — 2016/0060(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure — høring)

(2018/C 091/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2016)0107),
 - der henviser til artikel 81, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0128/2016),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A8-0208/2016),
1. godkender Kommissionens forslag;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA